

2024. X. Évfolyam/május

Horgász Kalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**CÉLKERESZTBEN
A NAGY PONTY**

4. oldal

 lise_mmm

**CSUKA
SZAPORÍTÁSA**
8. oldal

DROP SHOT MÓDSZERREL SÜLLŐRE
12. oldal

Versenyezz velünk 2024-ben is!

KLICK
IDE!

KLICK
IDE!

Úszós sorozat 3. forduló
HYDRA-Első Úszós Horgász Kupa

HYDRA-Első Úszós Horgász Kupa
3. Forduló Törökbálinti
Horgászpark
2024.06.22. 06:00
Törökbálinti Horgászpark
Pest

Úszós sorozat 4. forduló
HYDRA-Első Úszós Horgász Kupa

HYDRA-Első Úszós Horgász Kupa
4. Forduló Törökbálinti
Horgászpark
2024.06.23. 06:00
Törökbálinti Horgászpark
Pest

Feeder sorozat 3. forduló
A-zfishing.hu feeder kupa

A-Zfishing feeder kupa
Tiszakécskei Holt Tisza
2024.07.07. 06:00
Tiszakécskei Holt-Tisza, 1, 2, 3, 4 tavak
Bács-Kiskun

Feeder sorozat 4. forduló
A-zfishing.hu feeder kupa

A-Zfishing feeder kupa Alcsi
Szigeti Holt Tisza
2024.07.21. 06:00
Alcsiszigeti holtág
Jász-Nagykun-Szolnok

Feeder sorozat 5. forduló
A-zfishing.hu feeder kupa

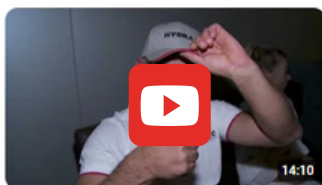
A-Zfishing feeder kupa
Törökbálint horgásztó
2024.09.22. 06:00
Törökbálinti Horgászpark
Pest

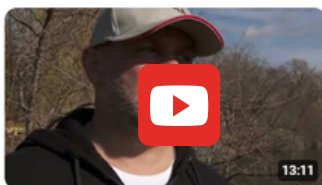
KLICK
IDE!

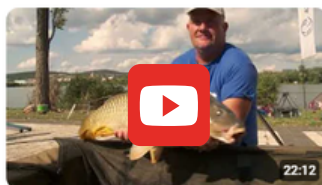
ELSŐ ÚSZÓS HORGÁSZKUPA

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvége-HYDRA Weekend
442 megtekintés • 1 hónappal ezelőtt

Teszt horgászat a HYDRA Match és HSC waggler botokkal a Hydra Weekenden.
997 megtekintés • 2 hónappal ezelőtt

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász hétvége, és 2023 Versenysorozat évadzáró...
37 megtekintés • 3 hónappal ezelőtt

Novemberi Pontyok a VI. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvégén
165 megtekintés • 4 hónappal ezelőtt

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

Célkeresztben a nagy ponty

A fogások számát alapul véve a kisebb halak száma erősen meghaladja a kapitálisokét

A bojlizás elmúlt kb. 3 évtizedében mindenki számára világossá vált: azokon a vízterületeken, ahol kapitális pontyok élnek, szinte csak idő és kitartás kérdése, a halakat kapásra bírni. Ez persze már valamelyest csökkentette a hajszálás csalizás vonzerejét, mert előbb-utóbb, majdnem biztosra vehető a pontyok érdeklődése. Persze ahogy az is nyilvánvaló, hiába szelektív valamely szinten a bojlizás, nem csak kizárólag kapitális hal fogható vele. A fogások számát alapul véve a kisebb halak száma erősen meghaladja a kapitálisokét.

Ebből adódóan alakult ki az egyik ma még – főleg hazánkban – újnak mondható irányvonal. Manapság mikor a horgászatra jutó idő egyre kevesebb, néhány horgász eltékozolt időnek vette, ha a bojlizásra szánt horgászaton egyszerűen „csak” kapitális, vagy ne adja Isten, kisebb halak szólaltatták meg jelzőiket. Ők a leg-

nagyobbakat akarták. Nem maradt más választásuk, a túrákat kihegyezték egy-egy már előzőleg megfogott, lehetőleg minél nagyobb halbecserkészésére. Tehát elkezdődött a szisztematikusan kiválasztott példányok vadászata, s az igazi cél, az egyszer már megfogott óriások, még nagyobb súllyal való szákba vezetése lett. Nem szabad azt hinni, hogy ezek a horgászatok legjobban a „megkeresni egy tút a „szénakazalban” játékhöz hasonlíthatóak.

TÖBB OKBÓL SEM:

Az egyik: azokon a Ny. Európai vizeken, ahol rendszeresen horgásznak bojlival hihetetlenül pontos adatok állnak rendelkezésre az ott élő pontyok számáról!!! És nagyságáról!!!

A másik ok: ugyanezek a vízterületeken a magyar szokásoknak megfelelő, a szó klasszikus értelmében vett telepítés, ismeretlen fogalom. Azon ritka alkalmak-

kor, amikor a vizekbe halat tesznek, csakis és csakis az állomány pótlása – természetes elhullás- vagy frissítése miatt teszik, s persze ha lehet, nagy egyensúlyban.

Megállapíthatjuk, ha nem kerül ezerszámra, például telepítés útján hal a vízbe, igen jól fel lehet mérni az állományt, a fogásokra alapozva. Az adatok azért is lehetnek pontosak, mivel a természetes szaporulat – pontyokról lévén szó – ott is elhanyagolható. Sajnos.

Az új célú/irányú peca számára érdekes halak azok, amelyek legalább 20-25 kg-osak, vagy az adott vízterület addig ismert legsúlyosabb példányai. Persze az is fontos, hogy a legutóbbi és az azt megelőző megfogásuk közti súlykülönbség, pozitív előjelű az utóbbi javára. Fejlődéskéességük ékes bizonyítéka ez, hisz tömegük nő, így bennük van akár az igazi rekord lehetősége is. Mivel sokan pályáznak az ilyen halakra fogási értékük hihetetlenül megnőtt. Ez az – elsősorban sport – érték nemcsak abból adódik, hogy az efféle horgászat, nagy felkészültséget, helyismeretet és rengeteg időt követel meg a horgásztól. Az ilyen gigászi nagyságú pontyok igencsak ritkák. Persze lehetne belőlük több is, s ez egyrészt rajtunk is múlik. Számukat mégis a minden halban fellelhető fizikai korlát szabályozza. Ugyanis nem mindegyikük képes óriásira nőni, és csak kevés ponty élőhelyi adottságai felelnek meg a

*A bojlilhorgász álma,
egy matuzsálem méretű hal kifogása*

fokozott növekedéshez. Ez azt eredményezte, hogy a már ismert óriások megakasztása kemény vetélkedésé fajult. Tény, hogy a fejlődőképes, jó ütemben növekvő halak egykori fogási helyén – már ami kitudódik – szinte mindig, ki van téve a „Telt ház” tábla. Ismerek olyan pontyhorgászt, aki 30!! Éjszakát áldozott az általa kiszemelt halra, mire fényképezőgép elé térdelehetett vele. Ő például már jól tudta, hogy mikor és hol várható a várt példány felbukkanása, s ezt kihasználva pecázott. Nem szeretnék a témától eltávolodni, de ez engem a szarvasbögésre emlékeztet. A vadászok évről-évre nézegetik az ugyanarra a helyre érkező bikákat. Ezután megvárják, míg az elképzelésük szerint, a legnagyobb koronát hordó bikát meglátják, és csak akkor emelik fel a puskát. Az csak téveszme, miszerint, minél öregebb egy hal, az annál nehezebb. Fejlődésébe keményen beleszól a táplálékbőség, éghajlat, betegség stb.

Több fotót is láttam egy halról, ami oda-vissza, pluszba-minuszba változtatta a súlyát, akár egy éven belül is. Ezt először 21 kg-os tömegben fogták meg, majd egy évre rá, több mint 24 kg-os volt már. Majd visszaállt a súlya 21,7 kg-ra és utoljára alig több mint 18 kg-osan húzták fejére a szákot. Tehát semmi esetre sem arányos a hal tömege, az éveinek számával. A nagy halak azonosítását a róluik, többoldalról készült fényképpel és videóval végzik. Mostanában már a bognártüskére kötött fonott zsinór – csomóval is megjelölik egyesek a halat. Az óriásoknak aztán nevet is adnak, általában egy rájuk jellemző tulajdonság alapján. Például Bulldózer egy igen erőteljes, jól védekező hal, Quazimodó egy-egy gerinc problémával küzdő példány, vagy a

*Nem mindegyik hal nő meg nagyra.
Ez több mindentől is függ*

Big-Ben nevű tükrös, aminek feltűnően nagy lógó hasa van. Szokásairól is elnevezhetik őket: így kapta a Bitch-a a fordítás finoman „örömlány”- nevet egy szinte magát védekezésül megadó ponty. Jellemző az eltökéltségükre: JIM GIBBISON, minden pontyhorgászok legnagyobbika, több mint 300 napig horgászott egy angol vidámpark!!! tavában az ő általa ismert, 3 ott élő

pecázik más vizeken, hogy az általa megfogott halat a saját egyesülete vizébe telepítse. Ehhez, hogy egy ilyen hal skalpját az övünkre tűzhessünk, igen nagy felkészültséget, és rengeteg időt igényel. Roppant jó helyismeret, s a lehető legtöbb adattal kell rendelkezniük a kiválasztott halról. Mikor fogták legutóbb, milyen évszakban és időjárási viszonyok közt, milyen

napszakban kapott, milyen mélységben és vízhőfokon stb. Csapatban, vagy egyedül járt-e, milyen csalit vett fel utoljára? Egyik sem mellékes, hisz bármelyik figyelmen kívüli hagyása, az eredménytelenségünket hozhatja magával. A rendkívül precíz megfigyelésekből, sok nagyjából általános tapasztalat szűrődött le. Az elgondolás, miszerint a pontyok szokásai nem sokat változnak az idők folyamán, jó alapot képez, az ellenük folytatott hadjárat során. Jórészt rendszeresen meglátogatnak bizonyos területeket, ciklikusan, ugyanakkor és ugyanott táplálkoznak, és mindegyiküknek van egy olyan helye, ahol biztonságban érzi magát. Ez a bizonyos ciklikusság vezet oda is, hogy az évek bizonyos szakában a halak tömege az éven belüli maximumot mutatja. A magyar viszonyokat tekintve, ez az időszak, valamikor november végén - december elején következik be. Miért is?

Magyarországon egy békéshal intenzíven, kb. 6-7 °C vízben kezd táplálkozni, és teszi ezt mindaddig, míg a víz hőfoka a melegedést követően ugyanide vissza nem tér. Ha lehetőségük van rá, persze táplálkoznak ilyen hő fok alatt is, de már hidegvérű mivoltukból és a természetes táplálékuk mennyiségének csökkenésével magyarázhatóan. A táplálék bevitel nem jelentős. Ezt a hőfokot a magyar vizek – mérettől és mélységtől azért függően – kb. március elején érik el, és tarják meg, legalább novemberig. Tovább lépve rájövünk, hogy az átlagos körülmények közt, az évet kb. márciustól végigtáplálkozó pontyok, novemberre érik el súlyuk maximumát.

Ilyenkorra már „magára vette” a téli zsírréteget, s azt a tél folyamán továbbnövelni valószínűleg nem képes. Ilyentájt a téli hideg ellen való védekezés, még nem emésztett fel kalóriaezrekben mért zsírrétegeket sem. Hűlő víznél, a természet is a mi malmunkra hajtja a vizet. A természetes táplálékforrások kiapadófélben, halaink pedig egyre óvatlanabbak. Tavasszal, jégveszte után ugyanez játszódik le, csak a halak tömege lesz kisebb, mint késő ősszel. Beláthatjuk, az

Beteljesült álom

pontyra. Próbálkozása sikertelen volt, de – gondolják csak el – nem azért hagyta abba a pecát, mert nem fogott, hanem már teljesen az idegeire ment a környező zsvaj.... Ennél a szemléletnél, ha egy, esetleg kettő szezonon belül nem érkezik hír a keresett példányról, magyarul nem fogják meg, akkor általában célpontot változtatnak. Hitük szerint, az ilyen hosszú idő alatti sikertelenség, csak is a hal elhullásával vagy ellopásával magyarázható. Ilyen is van. Sok pontyhorgász azért

évnél is kimondottan sátorozásra való hidegebb részében is eredményesen próbálkozhatunk, a pontyok horograkerítésével. Sok esetben nagyobb lesz zsákmányunk egyedszáma, nem beszélve az egyedsúlyokról, mint egy jónak mondott meleg hónapban. Igazi kuriózumot jelent az ilyen óriások zsákmányul ejtése, de néhány kérdésnek is helyt ad, az egy megcélzott halra való pecázás: Ott ahol nagyjából tudjuk, mit is foghatnak a horgászok, még részét képezheti a horgászoknak a nagybetűs TITOK? Érheti-e őket igazi meglepetés, a már sokadszorra megakasztott pontymatuzsálem megpillantásakor? Valljuk be, aligha! Személy szerint az igazi horgászvizet úgy aposztrofálnám, hogy: bármikor képes a süket kapástalanságtól, az igazi rekordhalakig, mindent produkálni a képzeletbeli skálán. Megnyugodhatunk, ilyen vizekből még jócskán van Magyarországon, s ugyanez mondható el még jó néhány tőlünk keletre eső ország vizeiről is. Miután pár éve, a romániai Raduta-tározón megfogták az akkor még világrekord pontyot, a Nyugat-Európai bojlilhorgászok figyelme mindinkább kelet felé fordult. Ezek a vizek még „feltáratlan” területek, tele az igazi kalóriások ígéretével. Erős a hitem, hogy a következő világrekordot is, ebben a térségben fogják számba vezetni. Ez meg is történt, a Boszniában hálóval elejtett 41 kg-os ponty rá a tanúbizonyság.

Nem hinném, hogy mindenki számára követendő lehet ez az irányvonal, de ha véletlenül többször látnak, hallanak egy óriásról akkor...

Né-

A pontyoknak sokszor nevet is adnak, általában egy rájuk jellemző tulajdonság alapján

www.meusbaits.hu

**KLIKK
IDE!**

A csuka keltetőházi szaporítása

Az elmúlt néhány évtizedben a csuka tenyésztésének megítélése pozitív irányba változott. Egyrészt felértékelődött a tógazdaságokban betöltött szerepe, másrészt folyamatosan növekszik az a piac, amit a sporthorgászat biztosít a népszerű sporthal számára. Elsősorban horgászértékének köszönhetően legkeresettebb exporthalaink közé tartozik.

A különböző halkorosztályok előállításának kiindulópontja a faj szaporítása. A csuka keltetőházi, indukált szaporítása mára általánossá vált. A szaporítás időpontja -bizonyos határokon belül- a tenyésztő igényeihez igazítható, az ikráérlelés és a lárvatartás pedig védett környezetben történik, amely nagyobb arányú megmaradást biztosít.

AZ ANYAHALAK TELETTETÉSE

A szaporítás sikerének előfeltétele az egészséges, jó kondícióban lévő, szaporításra felkészült szülőhal. A csuka szaporítását célszerű saját gazdaságon belül teleltetett állományra alapozni. Az őszi lehálasztást követően az anyahalakat teleltető tavakban helyezük el. A szakszerű teleltetés magába foglalja a megfelelő vízátfolyás fenntartását, az anyahalak zavartalan nyugalmanak biztosítását, valamint a szaporító állomány tömegének kétszeresét-háromszorosát kitevő takarmányhal-mennyiség betárolását. Erre azért van szükség, mert a csuka ikrások petefészkekben a tartalék tápanyag felhalmozása a téli hónapokban zajlik.

A SZAPORÍTÁS IDŐPONTJA, A SZÜLŐHALAK KELTETŐHÁZBA SZÁLLÍTÁSA

A csuka ivási időszaka Magyarországon február végére és március hónapra esik. Az ivás általában 5-10 °C-os vízhőmérsékleten zajlik. Ha csukát szaporítunk, célszerű megvárni, míg a teleltető tó vizének hőmérséklete eléri a 8 – 10 °C-ot. Ekkor biztosak lehetünk abban, hogy a közelgő tavasz jeleit már az anyahalaink is érzékelték, az ikrások hasa kissé felpuhul, a tejesek hasfalának megnyomásakor pedig az ivarnyílásban megjelenik a porcelánfehér színű haltej.

A teleltető tavakban tárolt szülőhalakat szaporítást megelőzően keltetőházba szállítják és medencékben he-

lyezik el. A szaporítás sikerének előfeltétele, a szülőhalkkal való kíméletes bánásmód. Ez kiemelten érvényes az ikrásokra, melyek petefészkek tömege a testtömeg 20 %-át is kiteheti. A halak sérülésmentes kezelésének feltétele, a csukaanyák bódítása a szaporítás egyes lépéseit (mérlegelés, oltás, fejtés) megelőzően. A csukák bódításával szaporításuk a tenyésztő számára egyszerűbbé, a halak számára kíméletesebbé válik, és a szaporítást követő pusztulás sem jellemző.

A SZÜLŐHALAK HORMONKEZELÉSE

A csuka keltetőházi szaporításakor a peteleválás (ovuláció) kiváltására, illetve a haltej (sperma) termelésének serkentésére az indukált szaporítás klasszikus módszerét, a hipofízalást alkalmazzuk. A hagyományos eljárás szerint az étkezési méretű pontyokból gyűjtött hipofízist (agyalapi mirigy) elporítjuk, majd halfiziológiás sóoldatban feloldjuk. A hipofízisoldatot fecskendővel a hasüregbe injektáljuk (1. kép).

1. kép

Csuka ikrás hormonkezelése: A hatóanyagot tartalmazó vivőanyag injektálása az elbódított hal hasüregébe.

Bebizonyították, hogy a faj szaporodásbiológiai sajátosságaihoz (hidegvízi ívó, lassú és elhúzódó érési folyamatok) igazodó hormonkezelés jobb minőségű ikrá ovulációját eredményezi. Ezért a csuka esetében a hipofízis bejuttatásához nyújtott hatóanyag-leadású vivőanyagot alkalmazunk, amely fokozatossá teszi a hatóanyag felszívódását és ezáltal élettani szempontból megfelelő hormonszint-emelkedést biztosít.

A SZÜLŐHALAK BEÉRLELÉSE

A beérlelés szempontjából legfontosabb környezeti tényezők a vízhőmérséklet, az oxigénkoncentráció és a szülőhalak nyugalmanak biztosítása. Az oltás időpontjának

megválasztása előtt célszerű az időjárás előrejelzést is figyelni. Ahogy korábban jeleztük, a csuka indukált szaporításával célszerű várni addig, amíg a teletető tó vizének hőmérséklete eléri a 8-10 °C-ot. A beérlelés során a víz oxigénkoncentrációja minimum 5,0 mg/l kell, hogy legyen. A haltartó medence méretének megválasztásával, a benne elhelyezett halak mennyiségével és a vízfolyás intenzitásának szabályozásával ez a környezeti igény általában biztosítható.

A beérleléshez használt medencéket gondosan le kell fedni, mert a halak ösztönösen menekülni akarnak a zárt környezetből. Ez főleg a vízbefolyásnál és éjszaka intenzív. A szaporításhoz optimális 10 °C-os víz hőmérsékleten tapasztalatok szerint az ovuláció a kezelést követő negyedik napon válik teljessé állományszinten.

A csuka keltetőházi szaporításakor az ikrásokat és a tejeseket közös medencében érleljük. A nőstények által kibocsátott feromonok stimulálják a hímekben a sperma termelődését és így szaporításkor a heréből több tejet nyerhetünk.

A sperma kinyerése: Még az operáció előtt a hímektől lefejhető spermát fecskendővel, vagy pipettával összegyűjtjük. A herelebenyek eltávolítását a hasüregből éles olló segítségével végezzük. A főzőpohárba gyűjtött lebenyeket ollóval alaposan feldaraboljuk.

Az ikrát az elbódított nőstényből tálba fejjük.

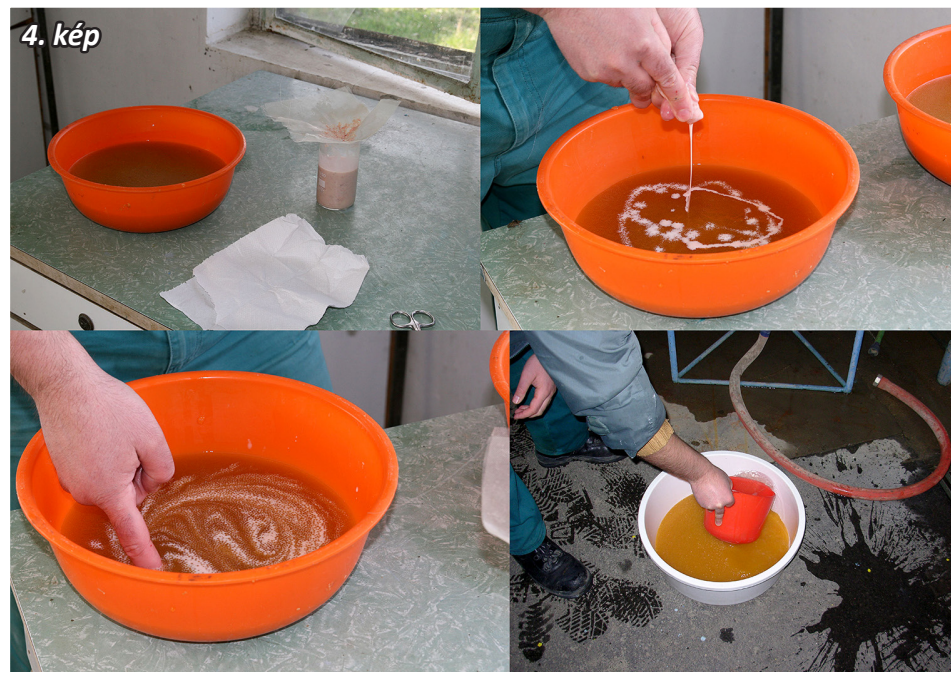
AZ IVARTERMÉK KINYERÉSE, AZ IKRA MESTERSÉGES TERMÉKENYÍTÉSE

Szaporításkor először az ikratermékenyítéséhez szükséges tejet nyerjük ki a hímekből. Első lépésként a medencéből kiveszünk annyi tejest, amennyi biztosítja a remélt ikratermékenyítéséhez szükséges spermát. Kiemelést követően a hímeket kíméletesen leöljük. Ezután a herét a hasüregből éles olló segítségével eltávolítjuk (2. kép). A kioperált lebenyekről papírtörlővel felitatjuk a nedvességet, letöröljük a vért, majd főzőpohárba gyűjtjük őket. A lebenyeket ollóval alaposan feldaraboljuk, hogy a hereszövetből minél több spermát nyerhessünk ki az ikratermékenyítésekor.

Az ikratermékenyítés előtt a nőstényeket elbódítjuk és az ikrát egy megfelelő méretű tálba fejjük (3. kép). Az ikrások beérése általában 80 % körül alakul. A nőstényektől lefejhető ikratermékenyítés mennyisége a fejes előtti testtömeg 15-20 %-a. Egy kg száraz csukaikra 180-220 ezer ikraszemet tartalmaz.

Egy tálba általában egy kb. 1 kg ikrát fejjük, amit 5-10 ml spermával termékenyítünk (4. kép). A tejet sűrűszövéssű anyagon (pl. planktonháló) keresztül préseljük az ikrára, majd a két ivarterméket alaposan, de nagyon óvatosan összekeverjük. Ezt követően két, esetleg három tál tartalmát egy nagyobb méretű lavórba öntjük össze, majd víz hozzáadásával aktiváljuk az ivarsejteket. A víz hozzáadása után az ikrát egy-két percig lassan kevergetjük, időt adva a termékenyülésre. Ezután az ikrát tisztavízzel többször átöblítjük, majd Zu-

4. kép

A csukaikra mesterséges termékenyítése: 1 kg ikrá termékenyítéséhez 5-10 ml spermát használunk. A tejet sűrűszövésű anyagon keresztül kézzel préseljük a tálban lévő ikrára. A két ivarterméket alaposan, de nagyon óvatosan összekeverjük. Két, esetleg három tál tartalmát egy nagyobb méretű lavórba öntjük össze, majd víz hozzáadásával aktiváljuk az ivarsejteket. Az ikrát egy-két percig lassan kevergetjük, majd tisztavízzel többször átöblítjük.

ger-üvegekbe töltjük ki. Az ikrá ezekben az üvegekben fejlődik egészen a kelésig (5. kép).

IKRAINKUBÁCIÓ ÉS KELTETÉS

Mivel a csukaikra kezdetben érzékeny a mechanikai behatásokra, az üvegeken keresztül a vízátfolyás mértékét két napig alacsonyra állítjuk. A gyenge vízátfolyás nem képes az ikrákat mozgásban tartani, ezért azok a kelte-

gombák megjelenése a terméketlen ikrák felszínén. A penészgombák rövid időn belül az egészséges ikrákat is megfertőzik. Szaporodásának mértéke csökkenthető, ha fungicid kezelést alkalmazunk.

A kelés időpontjának közeledését jelzi, ha az embrió az ikrában intenzíven mozog. Ezután rövidesen megjelennek az első kikelt lárvák. A tenyésztő feladata a keltetés időpontjának meghatározása. A keltetést nagy-

tó üveg aljára süllyedve enyhén összeragadnak. Két nap után a vízátfolyást erősebbre állítjuk, amely egyrészt biztosítja a fejlődő ikrák fokozódó oxigénigényét, másrészt megakadályozza azok összeragadását.

Az ikrá inkubációja vízhőmérséklettől (7-14 °C) függően egy-három hetet is igénybe vehet. A keltető üvegekben a terméketlen ikrák bomlásnak indulnak. Ennek első jeleként megfehérednek és így jól megkülönböztethetők az egészséges ikráktól. A bomlási folyamatok következtében fajsúlyuk csökken, és egyre nagyobb arányban gyűlnek össze a kavargó ikratömeg felszínén. Ekkor haladéktalanul meg kell kezdeni eltávolításukat. Az elpusztult ikrát vékony műanyagcsővel szívjuk le. A műveletet a szükséges gyakorisággal egészen a kelésig kell végezni. Ez azért fontos, mert a bomlási folyamat további következménye a vízi penészgombák megjelenése a terméketlen ikrák felszínén. A penészgombák rövid időn belül az egészséges ikrákat is megfertőzik. Szaporodásának mértéke csökkenthető, ha fungicid kezelést alkalmazunk.

5. kép

A termékenyítés után Zuger-üvegekbe kitöltött aranysárga színű csukaikra

méretű tálakban végezzük (6. kép). A tálakban az ikrák 2-3 rétegben helyezkednek el, a fölöttük lévő vízmagasság 2-3 cm. A friss víz utánpótlásának megszűnése következtében a víz oxigénkoncentrációja fokozatosan csökken. Az oxigénhiány serkenti és egyidejűvé teszi a kelést. A kelést néhány fokal hőmérséklet-emelkedés, napfény, valamint a vízben felhalmozódó kelési

tében rendkívül fontos változások zajlanak. Az életszakasz végére a lárva testhossza eléri a 12-13 mm-t. Képesse válik az önálló úszásra és apró táplálék-szervezetek zsákmányolására. A lárvák elúszása a medencében nem egyszerre következik be. Az elúszó lárva azonnal táplálékot keres. Ha táplálékigényét rövid időn belül nem tudja kielégíteni, akkor szervezetében olyan egyirányú változások játszódnak le, amelyek megakadályozzák a későbbi táplálékfelvételt, és ez pusztulásukhoz vezet. Ezért az első elúszó példányok megjelenésekor kisebb, 200-500 µm méretű alsóbbrendű rákokból álló zooplanktonot kell gyűjteni és a medencébe önteni. Ezt akkor is el kell végezni, ha a lárvák egy része még függeszkezik. Az állomány egészének elúszása után célszerű 1-2 napig az etetést folytatni. Ebben az esetben tavi kihelyezésre életerős, a megváltozott környezetben bizonyos tartalékkal rendelkező lárva kerül, amely a megfelelő táplálék bázis mellett a jó megmaradás feltétele.

6. kép
A csukaikra keltetése: A kelés szinkronizálása nagyméretű tálakban. Az ikrahéj és a kikelt lárva szétválasztása kelés után többszöri átöblítéssel. Az ikrahéj és a kikelt lárva szétválasztása kelés után szivornyával. Az ikrahéjtól megtisztított lárvák kitöltése lárvatartókba.

enzim is segíti. A kelést követően az ikrahéjat és a kikelt lárvát szét kell választani egymástól.

LÁRVATARTÁS

A lárvatartó medencékbe - megfelelő vízátfolyás mellett - köbméterenként maximum 200 ezer lárva helyezhető el. A természetben a kikelt lárvák, melyek testhossza 7-8 mm, víz alatti növényeken függeszkegve fejlődnek. A függeszkeedésre alkalmas felület megnövelése érdekében a medencékbe a lárvák fölé műanyag hálót, vagy függőanyagot helyezünk (7. kép). A hálóra és a medence falára a lárvák a homlokmirigy által termelt ragadós váladék segítségével felfüggeszkegnek (8. kép). Ebben az életszakaszban belső táplálkozást folytatnak, azaz a szikzacskóban lévő tartalék tápanyagot élik fel. Amikor a lárvák nagy része felkapaszkegott a mesterséges felületre, haladéktalanul el kell kezdeni a maradék ikrahéj és az életképtelen lárvák eltávolítását, melyet vékony műanyagcsővel végzünk. A bomló anyag leszívása rendkívül fontos, mivel ideális táptalaj a vízi penészgombák számára.

A nem táplálkozó lárvakor időtartama vízhőmérséklettől függően egy-két hét. A lárva mozdulatlanul függeszkegik, vagy elfekszik az aljzaton, de szerveze-

tében rendkívül fontos változások zajlanak. Az életszakasz végére a lárva testhossza eléri a 12-13 mm-t. Képesse válik az önálló úszásra és apró táplálék-szervezetek zsákmányolására. A lárvák elúszása a medencében nem egyszerre következik be. Az elúszó lárva azonnal táplálékot keres. Ha táplálékigényét rövid időn belül nem tudja kielégíteni, akkor szervezetében olyan egyirányú változások játszódnak le, amelyek megakadályozzák a későbbi táplálékfelvételt, és ez pusztulásukhoz vezet. Ezért az első elúszó példányok megjelenésekor kisebb, 200-500 µm méretű alsóbbrendű rákokból álló zooplanktonot kell gyűjteni és a medencébe önteni. Ezt akkor is el kell végezni, ha a lárvák egy része még függeszkegik. Az állomány egészének elúszása után célszerű 1-2 napig az etetést folytatni. Ebben az esetben tavi kihelyezésre életerős, a megváltozott környezetben bizonyos tartalékkal rendelkező lárva kerül, amely a megfelelő táplálék bázis mellett a jó megmaradás feltétele.

Az utóbbi években magyar kutatók kidolgozták a csuka tápos előnevelését. A táplálkozni kezdő zsenge ivadékot medencében teljes értékű táppal etetik kb. 3 cm-es testhossz eléréséig (9. kép). A védett, medencés nevelés és a táplálék folyamatos biztosítása a tavi neveléséhez képest nagyobb megmaradást, biztonságot és így költségghatékonyabb előnevelést tesz lehetővé. A medencében történő tápos nevelés az első három hétben gazdaságos. Ezt követően a már erős, kellő tartalékkal rendelkező ivadékot tavi környezetben neveljük tovább.

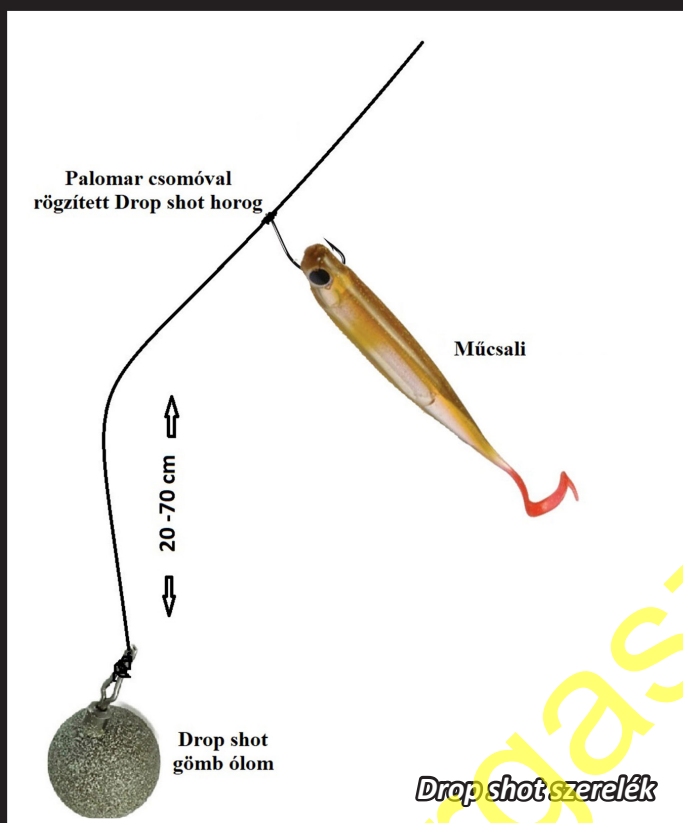
Szabó Tamás
Szent István Egyetem, Halgazdálkodási Tanszék

A témában további információ fellelhető: Szabó T. (szerkesztő), 2017. A csuka biológiája és tenyésztése. SziE, MKK, Halgazdálkodási Tanszék, Szent István Egyetemi Kiadó, Gödöllő. 180 pp.

www.gyekenyes-vizpart.hu

Gyékényesi nagytó közvetlen vízpartján
2-3 és 6-8 fős nyaralóházak, horgász házak kiadók.
Kábeltévé, wifi, csónak, stég, zárt udvar, kutyabarát szálláshely.
info@gyekenyes-vizpart.hu
Tel.: 06-20/370-8851, 06-30/484-9535

A Drop Shot módszer

Azt szeretem a horgászatban, hogy nincsenek állandó és kötelező módon követendő szabályok, mindig lehet valamin variálni. Ime máris egy ok arra, hogy többé ne használjuk olyan csalikat, amelyeket már orrvérzésig használtunk eddig. Jigfejek, villantók, csikádák és wobblerek. Vajon itt ezeknél máris megáll a tudomány? Az én véleményem az, hogy egy jól átgondoltan összeállított szerelék radikálisan meg tudja változtatni a műcsalink mozgását. Ha nem hisznek nekem, akkor gondoljanak csak bele, hogy mennyire másképp dolgozik egy ólomfejes horoggal ellátott gumihal, egy pusztán csak horoggal felfegyverzettnél, melynél az ólom távol van a csalitól, valahol a zsinór végén van rögzítve.

Miután a lágytestű szilikon csalik egyre divatosabbá váltak a ragadozó halak horgászatában, a hangsúly is egyre inkább a végszerelések minél kifinomultabb összeállítására tevődött. A különböző feltűzési módok, a különböző módokban kivitelezett súlyozások, mind-mind azon lehetőségek számát növelik, amelyekkel a süllő megfogható.

A GLOBALIZÁCIÓ HATÁSA

A Drop shot technika nem számít új módszernek, ugyanis már több évtizede használnak hasonló technikát a tengeri horgászatban is. Előnyeit felismerve, sok évvel ezelőtt a japán horgászok voltak az elsők, akik átalakították ezt a szerelést és sikeresen kezdték alkalmazni a tiszta, de meglehetősen zsúfolt Nipon édesvizéken. Kétségtelenül egy nagyon érzékeny, finom módszer volt, amelyet vertikálisan fel-le mozgattak. Valamivel később a módszert Amerikában is meghonosították a feketesügeres versenyeken. Don Iovino egyike volt az első amerikai sügérhorgászoknak, aki versenyszinten sikeresen alkalmazta ezt a módszert.

Visszapillantva az utóbbi 20 esztendőre, megállapíthatjuk, hogy a műcsalik között történt legnagyobb változások és átalakulások a lágy gumicsalik terén történtek. Tagadhatatlan, hogy napjainkra, olyan puha csali típusok váltak nélkülözhetetlenné a pergetőhorgászatban, mint a henger alakú csalik, a Slug-go, Ika, Jerkbait, Creatures, de ugyanakkor a végszerelék típusokról is ugyan-

ez mondható, mint a Spli shot, Texas, Carolina, Wacky, Mojo, Drop shot stb. Ez a jelenség pedig jól magyarázható azzal a folyamatos nyomással, melyet a sporthorgászat gyakorol az amerikai vizekre. Ebben az összefüggésben, napjaink horgászának sikere nagyrészt azon múlik, hogy mennyire képes finomítani módszerein, technikáján. Ezen módszerekhez kapcsolódó technikai újítások sem vártak sokat magukra. Mára minden műcsali típus vezetéséhez, külön botokat ajánlanak a gyártók, sőt egyeseknek ez lett a névjegyük is. Ezek a módszerek, az utóbbi időben nagyon lassan, de beszivárogtak az európai horgászatba is.

A Drop shot módszer megjelenésével, egy olyan vertikálisan kivitelezett módszer vált ismertté a magyar vizeken is, amellyel hat-hét méteres mélységeket is meg lehetett horgászni, akár közvetlen a csónak orrából is. A módszer alkalmazását olyan műszaki csodák is segítik, mint a GPS és a halradar. Nyilván nem is lehet beszélni úgy erről a technikáról, hogy ne emlegetnénk vele egy időben az adott víz fenékviszonyait. Az amerikai horgászok azért használták előszeretettel ezt a módszert, mert segítségével könnyen fel tudták térképezni a víz alatti környezetet, főleg akkor, amikor a fenék változatos domborzati eltéréseket mutatott.

Mint a pontyhorgászat esetében is, ahol a horgászok jelzőeszközök (bóják) segítségével találnak vissza a bevetett helyre, úgy a drop shot technika is a precizitásából adódóan, szintén hasonló eljárást követel meg. Képzelnünk csak el egy nagyon aprólékos előkészületet, amely a víz alatti struktúrák feltérképezésével kezdődik, majd a megfelelő helyek (padkák, medertörések, tartások) bójákkal való bejelölésével folytatódik. A drop shot technika kivitelezése úgy történik, hogy a csónakkal a kijelölt zóna szélén tartózkodunk, és onnan dobáljuk meg a jelzett területet. Az ólom a horgász által kiaknázásra bejelölt helyen kezd el mozogni, majd a műcsali mozgása egészen a csónak alá tereli a végszerelékét, ahol nem áll le a játék, hanem vertikálisan folytatódik.

Ezek után csak idő kérdése volt, hogy a drop shot, mikor fogja meghódítani a sekélyebb vizeket is. A módszer vertikális előnyei, horizontális síkon is sikeresen igazolódni látszottak, még olyan vizeken is, ahol az átlagmélység alig volt több egy méternél. A meghorgászandó mélység csökkenésével egy időben növelni kellett a dobások távolságát is. Míg a nyolc méter mélységű vizeken, ahol a horgász kis távolságról is megfelelően tudta vezetni a csalit, addig a kis vízmélységek esetében, távolról és nagy dobásokkal kell meghorgászni a kijelölt helyet. Végül egy olyan módszerhez lyukadunk ki, amely kívülről nagyban hasonlít a hagyományos gumihalas módszerhez, de valójában mégis más. Gyakorlatilag egy olyan csalivezetési technikáról van szó, amelyet a botspiccenye vertikális mozgásával irányítunk, kis amplitúdójú rezgéseket keltve, mindvégig mérsékelten feszes zsinórtartással. Most pedig képzeljük el úgy ezt a jól ismert módszert, hogy csak annyira emeljük a bot spiccét, hogy a végólom mozdulatlanul a fenéken maradjon és csak a műcsali végezzen mozgást. Végül egy erősebb emeléssel feszítsük meg a zsinórt és állítsuk meg a csali mozgását.

Az előző hagyományos módszerrel szemben, ebben az esetben a műcsali nem a fenéken fog megállni, hanem a fenék fölött néhány centire. Az áramlatok által kiváltott váratlan mozgások, még jobban fokozhatják a csali vonzerejét.

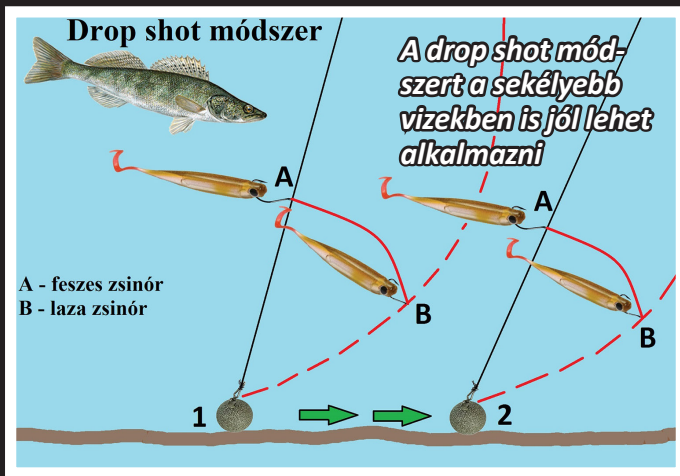
ÁLDOZATMENTES FINOMSZERELÉK

Amint az látható, egy olyan módszer bemutatásához érkeztünk, melynek előnyei a mi vizeink általános jellemzőiből adódóan, inkább a horizontális vezetés mellett mutatkoztak meg. Nem rejthetem véka alá, hogy azokra a tavakra gondoltam itt, amelyek többnyire alacsony vízmélységgel és iszapos mederfenékekkel rendelkeznek. Ezek a paraméterek és a rendkívül gyakori horgászat nyomása, a siker érdekében egy igen kifinomult módszer használatát kívánja meg. Értem ez alatt az 1-2 grammos jigfejeket, a 0,10-es monofil zsinór és light akciójú botok használatát, amely alapkövetelménye az effajta horgászatnak és amely egyre népszerűbb módszer a magyar süllőhorgászok körében is. Azonban a könnyű jiggelés koránt sem egyszerű, igen nagy tapasztalatot követelő módszer, már ami a kapás érzékelését illeti. Másrészt pedig a csali vezetése sem egyszerű feladat. Ha egy kicsit is nagyobb emelünk a bot spiccén, a visszahulló csali nagy valószínűséggel az iszapba fúródik. A harmadik említést érdemlő dolog, ami egyben hátránya is ennek a módszernek, a műcsali jelentéktelen súlya. Az egy grammos jigfejnek, hosszú másodpercek kellene ahhoz, hogy megfelelő mélységbe juttassa a műcsalit, és ez elvesztegetett idő. Ezért is fontos az, hogy ha egy könnyűszereléses módszert választunk, mindig legyen egy tartalék fegyverünk, a médium kategóriás (7-16 g) skálatartományból is.

Egy negyedik tudnivaló, amiről nem árt említést tenni, az a finomszereléses pergetőhorgászat legnagyobb ellensége, a szél. Szinte lehetetlen egy olyan módszerrel szélben horgászni, melyben a kapásérzékelés nagy része a vizualitáson alapszik. A szél könnyen belekapaszkodik a könnyű és vékony monofil zsinórba, és ellehetetleníti a finom rezgések átadását. Végül pedig hadd mondjuk el azt is, hogy bármennyire is óvatos és lassú a csali vezetés, bármennyire is hosszúak a bot spiccéből leadott pumpálások, a hagyományos gumihalas technika finomítását, a csalivezetés szüneteltetését nem lehet a végtelenségig fokozni. Nagyon sokszor azonban a süllő viselkedése, szeszélyes táplálkozási szokásai, megkövetelik ezen akadály leküzdését. Azonban a Drop shot módszer horizontális alkalmazása mindezt lehetővé teszi.

A Drop shot módszerhez rövid szárú, széles öblű horgokat használnak, akár a pontyhorgászat esetében, viszont a nehésvíz alatti körülmények, a zord fenékviszonyok, a végszerelésen kisebb változtatásokat követelnek meg. Az offset horgok használatával, amelyek valósággal megbújnak a gumihal testében, lehetővé vált e helyek meghorgászása is. Mindkét horogtípust palomar csomóval kötik, ez teszi lehetővé a csali merőleges állását a zsinóron.

Én a süllő horgászatára használt Drop shot módszerhez egy 90 fokban hajtott jig horgot ajánlok, amely kiválóan bevált e halfaj horgászatánál. Vegyünk tehát egy horgot, amelynek még nincs kiöntve a feje és a karikánál csípőfo-

gó segítségével megszorítva hajtsuk be úgy, hogy a szárral 90 fokot zárjon be. Fűzzük át a zsinórt a horog fülén és kössünk egy hagyományos csomót úgy, hogy maradjon még 35-40 cm fölösleges zsinórunk a kötés után.

Az előzőleg bemutatott két horogtípussal van egy-két olyan probléma, melyet megemlítenék. Az offset horgok elsősorban az amerikai sügér lágyabb szájához lettek kifejlesztve, éppen ezért a süllő száján nehezebben hatol át. Aztán a másik horogtípus, a rövid szárú nagy öblű is szintén kudarcot vallott a süllő horgászatánál. És még lenne egy hátránya ezeknek a horgoknak és pedig az, hogy ezek a fajta horgok még igencsak ritka jelenségek a hazai piacon. Ezekhez képest, a nagy népszerűségnek örvendő jig horog kiválóan alkalmazható bizonyult a süllő drop shot-os horgászatánál is.

Mint már fent is kifejtettük, ez a módszer elsősorban az étvágytalan, rossz kapókedvű süllők horgászatánál vált be. Az első alapszabálya ennek a módszernek a kisméretű (5-6 cm –nél kisebb) gumicsali. A módszerhez leginkább bevált csalik a jerkbait-ok vagy a paddle tail típusok. Azt is tudni kell, hogy a Drop shot módszernél nem fontos szempont a nagy rezgőképességű csalik használata.

Nagyon fontos a pumpálás alatti helyes zsinórfeszesség betartása. Nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy ennél a módszernél az óvatos csali mozgatás a lényeg, anélkül hogy elmozdítanánk a fenéken álló nehezéket. (ami lehet éppen az a jigfej is, amit horgunkról távolítottunk el.) Nyilván, néhány pumpálás után elmozdíthatjuk a végszerelékét a fenékről, a csónak vagy a part felé vonatva a műcsalit, majd kezdhetjük előről a műveletet. A dobás és a bevontatás hasonlít a hagyományos jigeléshez, annyi különbséggel, hogy most az olyan iszapos fenékrészek is elérhetővé válnak, melyekhez eddig csak mikro-csalikkal férhettünk közel. Képzeld el, amint a zsinór 45 fokos szöveget zár a fenékkal és a nehezéket az iszapba meríti. Valamivel fentebb, úgy tíz-tizenöt centiméterre, gond nélkül megfelelő szögben mozoghat a csali, felkeltve a süllő figyelmét. Azt is megtehetjük, hogy a zsinór lazítása-kor a fenéig engedjük a műcsalit, hiszen saját súlyához, csak az (ólommentes) horog súlya adódik. Amikor ilyen helyeken horgászunk, ajánlott a csali távolságát a végólomtól 40 centiméterre hosszabbítani.

Ily módon megelőzhetjük az iszapba való ágyazódást és egy vékony húsú horog használatával a súlyfölöslegtől is megszabadulhatunk.

A bot tartása, annak a vízzel és a zsinórral bezárt szöge szintén fontos. A pumpálás mozgatai, enyhén a víz felé tartott botspiccel történnek. Főként akkor kivitelezhető ez a tartás, ha rövid két méteres bottal, csónakból horgászunk. Nem szabad a zsinórt túlságosan eltartanunk a víztől, mert a szél nagy felületen kapaszkodhat bele, valamint a kapás-hoz szükséges zsinórhosszt is számításba kell vennünk.

HATÁRTALAN MÓDSZEREK

A használt nehezék a 7-14 grammos súlytartományban mozog, amihez médium kategóriának megfelelő botot kell választani. Figyelembe véve, hogy a módszer valahol a jigelés és a Drop shot közé illeszthető, gyors vagy extra-gyors akciójú botra lesz szükség. Ezek a botok a legfinomabb mozgásokat is képesek közvetíteni és gyors akasztást tesznek lehetővé. Az ajánlott zsinór 0,16-0,18-as fluorocarbon monofil. Bár soha nem tapasztaltam még, hogy a zsinór színe befolyásolta volna a horgászat sikerességét, mégis ezt a szempontot sem szabad figyelmen kívül hagyni, főleg sekély és tiszta vizeken. Még akkor is, ha kissé zavaros vizekben horgászunk, mert a fentebb említett zsinórra eső napfény kétszer akkora árnyékot vet. A fluorocarbon zsinórnál nem kell ettől tartanunk. Felhős időben, zavaros vízben, használhatunk fonott zsinórokat is. Azért hívom fel minderre a figyelmet, mert a drop shot-os módszer esetében a süllő a fenék felől, felfelé támad és a csali hátterét a világosabb vízréteg képezi, míg a hagyományos jigelésnél a fentről támadó süllő a csalit a sötét fenékkal a háttérben látja.

A jighorgászatban nincsenek különösebb szabályok a színek megválasztásával kapcsolatban, annyit azonban jó tudni, hogy ha kis vízállás mellett horgászunk, érdemes sötétebb színekkel próbálkozni. A fekete, barna farok résszel, a bordó, nálunk kevésbé kedvelt színek, de higgyék el, hogy már bizonyítottak süllős vizeken. Bevált színek a természetes árnyalatú csalik is, amelyek a fehéret és a gyöngyházat kombinálják. Csak azt tudom ajánlani, hogy hagyják szabadon szárnyalni a képzeletüket és minden lehetőséget próbáljanak ki, ami nálunk kapható. Gondolok itt például a paddle tail-re vagy a creatures-re. Ne feledjük csali választásnál, hogy ennél a módszernél nem szempont az erős rezonáló képesség, annál inkább a természetes és alig érzékelhető csali viselkedés a fontos. Minden természetes mozgáskészséggel rendelkező műcsali beleillik ebbe a keretbe.

Ahogy a Drop shot megtette az utat a vertikális tisztavízű horgásztól, a horizontális zavarosig, elképzelhető, hogy lassú tempója is előbb utóbb gyorsulni fog. Vannak pillanatok, amikor az éhes süllők a partközélemben gyűlnek össze és a vízfelszín közeléig merészkednek zsákmányért. Miért ne lehetne Drop shot végszereléken, valamivel hosszabb bottal, part közelében wobblert vezetni? Remélem kiváltottam egy kis gondolkodást Önökben.

László Attila

QUEEN TELESCOPIC

Queen Telescopic 5mt
43 886 Ft

Queen Telescopic 6mt
52 953 Ft

Queen Telescopic 7mt
66 842 Ft

Queen Telescopic 8mt
85 326 Ft

Queen Telescopic 9mt
98 747 Ft

azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig

QUEEN WHIP

Queen Whip 2mt
13 564 Ft

Queen Whip 2,5mt
15 147 Ft

Queen Whip 3mt
23 059 Ft

Queen Whip 3,5mt
27 128 Ft

Queen Whip 4mt
34 814 Ft

Queen Whip 4,5mt
37 753 Ft

azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig

Pontyos ízek, illatok

Az etilén-glikol illetve etil-alkohol bázisra felvitt aromák roskadásig töltik meg a boltok polcait

Az aromák gyári állapotukban (hígítás nélkül) 1 g illetve 1 ml mennyiségben képesek 1 liternyi vizet kellően megízésíteni

Lassan 35 éve már, hogy az akkori áruismeret tanárom fogós kérdéssel lepett meg. A terembe lépve gyors mozdulattal egy kémiai képletet írt a táblára, majd önelégült mosollyal az arcán leült és kérdően tekintett felénk. Persze mi csak néztünk bambán, mert a vegyület alkotó elemek mivolta és azok száma nem hordozott számunkra elegendő információt.

A közjátékot tovább firtatnom felesleges, így elárulom – mint ahogy azt tanárom is tette – a banán képletét láttuk. Tessék??? Banán, ami nem sárga, nem is kézzel fogható, rostanyag nélkül, de mégis az. A világ mai felfogása szerint ugyan érzékszerveink mindegyikével nem érzékelhető, banán ez, ha orrom és ízlelőbimbóim nem hazudnak. Az esetleges vitamin, energia, ásványi anyagok, fehérje (és sorolhatnám tovább) tartalom

amúgy se vezet a népszerűségi listát még az emberi táplálkozás területén sem, így hát váltsunk horgász szemléletre hamarjában.

A természetet másolva, kémiai úton az ízek és illatok ezreit állítják elő világszerte. Az etilén-glikol illetve etil-alkohol bázisra felvitt aromák roskadásig töltik meg a boltok polcait, de fontos megválaszolnunk néhány kérdést a helyes út megjelölésének érdekében. Mint már említettem, a fentiek az íz és illaton kívül minden a természetben fellelhető lényeges alkotót nélkülöznek, de a két azonosság örökösi. Halbecsapás szempontjából a hordozóanyag jelentheti a kizárólagos problémát. Ez irányú szakvéleményeket még nem hallottam,

Az aromák használatának legfőbb oka a csalogatás, másodsorban a táplálkozási inger kiváltása

de nem érdemes a témát szőnyeg alá seperni, pusztán nemtörődömségből. Az állatvilág mélyről fakadó bölcsessége jól ismert mindannyiunk előtt, és ez a táplálkozás területén talán a legigazabb. Tanácsadó nélkül is tudja minden állat, mit kell ennie a növekedés, a szaporodás, az őszi spájzolás, az öregkor vagy betegség esetén. Ha az előbbi gondolat helyesnek találtatik, minden bizonnyal azt is tudják, mit ne egyenek ha „kedves az életük”. Már pedig kedves és rafináltkodnak is eleget, amikor csak kerülgetik a nekik szánt legjobbnak tűnő falatokat, sokkolván a szakit, aki beleadott apait, anyait a recepturába. A kézenfekvőbb, de jóval drágább megoldás a természetes olajokra való aromafelvitelt célozva, de a kis fogyasztás miatt is hanyagolható a dolog. A tisztán természetes, porított gyümölcsök vagy sajtolt aromák (így adagolásuk problémás) tartalmaznak minden jót, és semmi rosszat.

dent legyőző kíváncsiság a halak részéről. A helyi sokkolásra, a nyomokban adagolt íz és illat is elegendő. A dózist csak akkor érdemes növelni, ha nagy távolságokat kell „leküzdeni”.

Nevén szólítva a gyereket, az aromák gyári állapotukban (hígítás nélkül) 1 gramm illetve 1 milliliter mennyiségben képesek 1 liternyi vizet kellően megízé-
síteni. 1 kilogramm száraz anyag esetén ez a mennyiség már kevés, így az előzőekben leírt hatás eléréséhez 3-4 milliliter használata indokolt. Ha főzési veszteséggel is számolunk, bátran duplázhatunk és késztermékünk még mindig nem lesz émelyítő. Hallottam már 30-40 ml / kg-os felhasználásról is, de én ezt nem tartom jó megoldásnak. Ugyan jól csalogat, de szinte fogyaszthatatlan így. Ha a távhatás nagymértékű kiaknázása a cél, akkor azt soha ne a táplálék agyonvágásával próbáljuk elérni. A márkák útvesztőjében tájékozódási

Ha a távhatás nagymértékű kiaknázása a cél, akkor azt soha ne a táplálék agyonvágásával próbáljuk elérni

Mielőtt bio-horgászatba fognánk, emlékezzünk azokra a sokat bizonyított szintetikus fantázia ízekre, melyek tömegével csalták etetésünkre a nagytestű pontyokat. Nézzük az adagolás szempontjait. Ha minden bizonnyal a tökéletes és az időszaknak megfelelő táplálékkal rendelkezünk, el kell azt juttatnunk a címzetthez, vagy még inkább a „célszemélyt”, vagyis a pontyot kell meginvitálni a fejedelmi lakomára. Az aromák használatának legfőbb oka a csalogatás, másodsorban a táplálkozási inger kiváltása. Mivel még soha nem próbált ízek is beválhatnak, jól látszik a min-

pont lehet, hogy az aromák mindegyike ugyanazon gyártástechnológia alapján készül. Sokszor ugyanabból az üzemből kerül elő, több neves bojlis cég különböző néven forgalomba hozott terméke is. Unikumot a kevert ízek jelenthetnek, vagy azok a kísérletek, amelyek a nem kívánt tulajdonságok elfedését szolgálják. Mivel a szárazanyaghoz adott kicsiny mennyiségű folyadék aromák elosztása problémás, érdemes összeöntözgetni az olajokat (hal, olíva, kukorica), a folyékony amino-komplexeket, kivonatokat (pl. máj), édesítőt, illóolajokat egy edénybe és elkeverni a felütött tojásokban. Ha sok olajat használunk, ügyeljünk, nehogy a tojással intenzíven keverve majonézt kapjunk, mert a kötőképeség nagy része elvész. Ha lassan elegyítünk, előfordulhat a tojás kicsapódása is.

Megoldást a folyamatos keverés melletti, fokozatos hozzáadagolás jelent. A begyűrt massa jellegzetes illata a főzés után gyengül, majd száradáskor még inkább elhalványul, de ha vízbe kerül, megindul a kioldódás vagy az olajok általi kiszorítás és 24 óra elteltével is érezhető az alap íz.

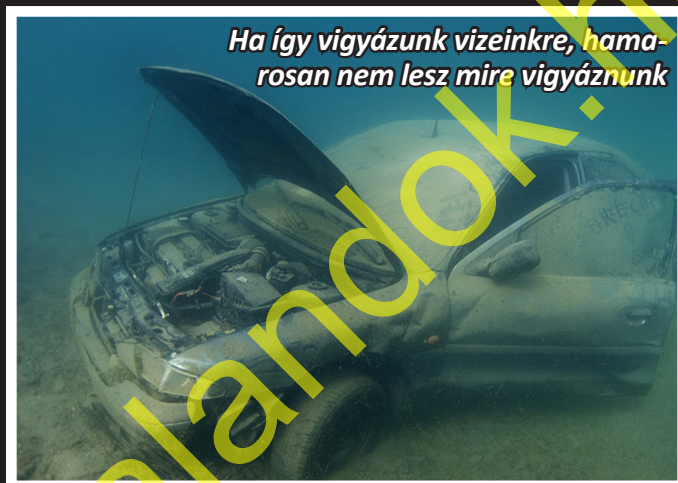
A különböző aromapatronok, aromaporok, tableták és dipek, valamint bait-boosterek alapanyagaikat tekintve nem különböznek a tömény aromáktól, megjelenésük és töménységük ne zavarjon meg senkit.

-áth

Ahol jó víz van, ott hal is van

Ahol víz van, ott élet is van

Ha így vigyázunk vizeinkre, hamarosan nem lesz mire vigyáznunk

Az iskolában mindenkit megtanítottak arra, hogy a víz H_2O . Vagyis: két hidrogén-, egy oxigénmolekula. Ezt így könnyű kimondani, vagy leírni. E kémiai képlet sok titkot rejt magában, s aki felületesen elsétál – ezek nem horgászok, nem halászok – a vizek mellett, nem is sejti, hogy a víznek is élete van. Ennek tanulmányozásával, főleg a víztan és a vízélettan foglalkozik. Azonban az utóbbi két évszázadban s főleg az utóbbi évtizedekben a vizet tanulmányozók szakosodtak, hiszen a vízben életközösségek találhatók, növényi és állati szervezetek. A halas vizek életét ma már nem csak a víztanosok, vízélettanosok, hanem a halbiológusok, gerinces és gerinctelenesekre szakosodott zoológusok, madártanósok is tanulmányozzák. Mind ezen szakemberek, vagy tudósok tanulmányaikat a víz fizikájának és kémiájának eddigi ismereteire alapozzák.

A víz a földünkön élő összes élőlény legfontosabb alkotóeleme: jelen van az emberi szervezetben, víz nélkül nem tudnánk létezni. A halak számára a víz még valamit jelent: külső életközeget. Ugyanazt jelenti számukra, mint a levegő az ember számára. A víz körforgásban van a földön. Az a vizekből, talajból elpárolog, majd csapadék (eső, hó) formájában visszahull a földre. A víz a földünkön legnagyobb tömegében, mintegy 98 %-ban a tengerekben és óceánokban s a sarki jéghegyekben van jelen, de megtalálható a talajban is. Minket, itteni horgászokat, földünknek csak az édesvízkészlete érdekel főleg, s ez csak az össz vízkészletnek alig 0,002 százaléka! Ez adja ivóvizünket, s ebben élnek az édesvízi halak, amelyek – főleg a hazai horgászaink esetében – a

horogra akasztás, a hobbi tárgyát képezi. Illik tehát egy kicsit belelátni a vízbe, legyen az pisztrángos-péres hegyi patak, márnás dombvidék, vagy a harcsás Al-Duna, a pontyos Balaton, süllős Tisza, völgyzárógátas, vagy természetes tó, mocsár-láp, vagy mesterségesen épített tógazdaság.

A vizeknek „élete” van a szó legszorosabb értelmében, hiszen az otthona a vízi életközösségnek (biocénózis), legyen az növényzet vagy állati lény. A vízben bonyolult biológiai folyamatok játszódnak le, azok állandóan ismétlődnek, megújulnak. A víz meghálálja, ha az ember nem avatkozik annak életébe, és jelzi, ha abban emberi beavatkozásra változás áll elő. A horgász (és a vizet tanulmányozó tudós) a víz jelenségeiből olvas, akár csak egy nyitott könyvből. Természetesen ehhez szükséges, hogy nyitott szemmel járjunk – és sokat – a vízparton.

A vízben lejátszódó jelenségeket röviden három csoportra oszthatjuk: a vízben a baktériumokat *elbontanak*, a növények *építenek*, az állati szervezetek, így a halak is, *raktározna*. Ha vízre, vagy a vízbe pillantunk, az év minden szakában, annak minden percében rábukkanunk e három jelenségre. Kifogott halunk is, mint végtermék, valamikor a bakteriális elbontásból indult ki. Legfőbb vízi raktározónk a csuka, harcsa, süllő, vagyis a ragadozó halak. A hal a vízi életláncolatnak egy végső terméke. Ha nincs hal a vízben, ott baj van, ott az élővilágot valamilyen károsodás érte. Ez alatt legfőképpen a szennyeződést értjük, amely végeredményben a vízi élet s a halas vizek életének a pusztulását okozhatja. Egy rövid gondatlanság és máris hosszú idő, nagy energia- és pénzbefektetés szükséges annak helyrehozásához.

A halas vizek élővilágának a legalacsonyabb szintjén a baktériumok állnak, kis hézaggal őket követik az apró, mikroszkopikus növényi sejtecskék, az egysejtű moszatok, vagy tudományos nevükön algák, a fitoplankton. Ezek az elsődleges termelők, építőik, őket fogyasztják az apró állatok, a vízibolha, kandics, majd a fenéken lakó szunyoglárvák s társaik, a zooplanktonok. Ezeket fogyasztják a növényevők, a halak, a békések. A sort zárják a növényevőket fogyasztók, vagyis a táplálék piramis tetejét alkotó ragadozó halak. Ezeknek is vannak gazdái a halas vizek életében, a mindenféle halakat fogyasztó gerincesek: gémekek, (főleg a szürke), kormoránok, más vízimadarak és a vidra, olykor a medve, róka és mások. A csúcson a halfogyasztó ember áll.

A növények, a növényevők, az azokat fogyasztók, valamint a ragadozó halak, amelyek a növényevő halakkal táplálkoznak, egymással szoros kapcsolatban, összefüggésben állnak, egy táplálékláncot alkotnak. Ezt a szakemberek és a halászati (hidrobiológia), valamint a horgászati szakkönyvek *táplálékpíramisnak* nevezi és így is ábrázolják grafikailag. A piramis alján a növényi plankton s felette az állati plankton áll. Mindkettő tömege (súlya) sokkal nagyobb, mint a piramis csúcsát alkotó ragadozó halaké, melyek tömege kevés, vagy nulla, ha nincsenek jelen a vízben. Ilyenkor kell telepíteni csukát, süllőt, harcsát a vízbe, amelyek elfogyasztják a gazdaságilag, így horgászatiilag értéktelen, kis növésű halfajokat („természethalak”, így jelzik a haltenyésztők a fajokat) és értékes ragadozó hallá (halhússá) alakítják át azokat.

A csúcson a halfogyasztó ember áll

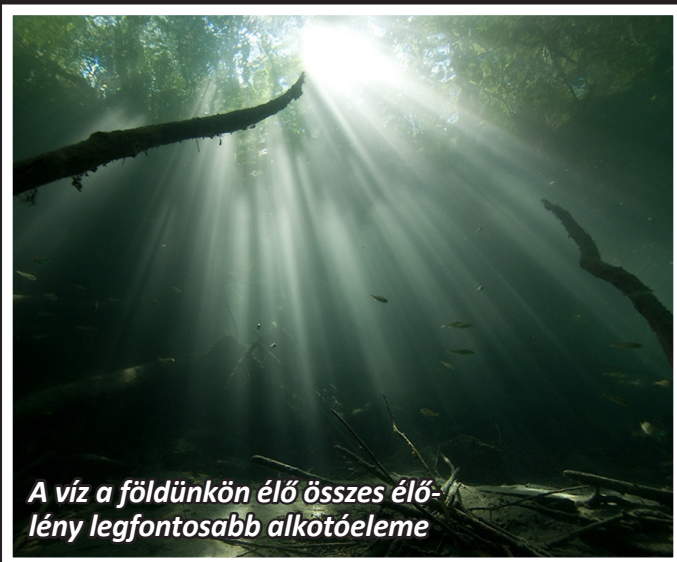
A halas vizekben – legyen az folyó- vagy állóvíz – az életközösségek normális működéséhez kellő mennyiségű fényre, táplálékra, megfelelő minőségű vízre és ugyancsak megfelelő hőmérsékletre van szükség. Főleg a növények igénylik a széndioxidot, nitrogént, káliumot foszfort a vízben, amely felett megindul a táplálékdúsulás, latinul az *eutrofizáció*. Ez bizonyos mértékig kedvezően hat a hal-táplálék s végső soron a haltermelés növekedésére, de túlzott mértékben, sok évtized alatt, a halas víz elromlásához, elértéktelenedéséhez vezet. Ezt megakadályozó a hidrológus és halas szakember közbelépésére van szükség: legtöbbször vegyi és biológiai úton.

A halas vizek életében a *vízinnövényekre* hárul az óriási szerep. Az egysejtű vízinnövények és ugyancsak egysejtű

CSALIK JÖNNEK MENNEK,

DE

A CSEMEGEKUKORICA ÖRÖK!

A víz a földünkön élő összes élőlény legfontosabb alkotóeleme

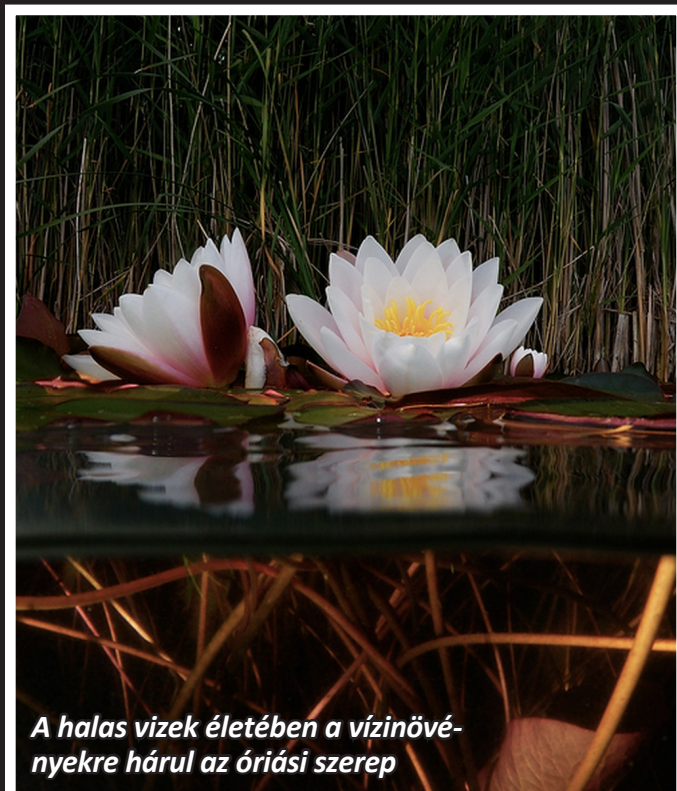
állatok (kerekesszék, rovarlárvák stb.) baktériumokkal táplálkoznak. Ezen hasznosakon kívül a vízben vannak káros baktériumok is, mint például a vízi penészgomba, amely az ikra és a hal légzését akadályozza. A vízben a moszatok fejtik ki a legáldásosabb tevékenységet: ezek ásványi, tehát szerves anyagokból szerves állítanak elő. Ezek egy hektárnyi tóban naponta újratermelődnek, olykor több száz mázsányi súlyban is. A halas vizekben a kék-, zöld- és sárgamoszatok, vagy algák vannak jelen. A kékalga nagy tömegben (a víz felszínén vastag, paplanszerű bevonat) a halas vízben inkább káros, azonban a pettyes és a fehér busa szívesen fogyasztja. A zöldalgát annak békanyál fajtát az amur fogyasztja nagy étvágyal. A sárgaalga egyes fajtáit (ezek mind a kovamoszatok közé tartoznak, színük barna és csak mikroszkóp alatt ismerhetjük meg igazán) a két busafaj fogyasztja. A vízben a túlzott algamennyiség nappal oxigéntelítettséget, éjjel napfény hiányában viszont nagyfokú oxigénhiányt, halpusztulást okoz.

A vízinövények közül a szabad szemmel jól meghatározható *hínárnövények* döntő többségét az amur fogyasztja. E táplálék közé tartozik a nád is, amelyet valamikor csónakra szerelt, motoros kaszával irtottak, hogy ne foglalja el a vízfelületet. Ma az „élő kasza”, az amur tölti be ezt a szerepet, a növényt halhússá, horgászhallá alakítja, így használatos.

A hínárnövények főleg a sekély vízű, part menti részeket lepik el. Elburjánzásuk nem jó. Csak a víz 8–10 %-át népesíthetik be. A víz alatti hínárnövények fajtái közül – amelyeket főleg az akvaristák ismernek jól – a süllőhínár, érdes tócsagaz, a békaszólló több faja, a vízboglárka, az úszó májmoha a leggyakoribbak. Főleg az állóvizekben. A víz feletti növények gyökerei az aljzatba kapaszkodnak, de nálunk úszó fajtái is ismertek. Legismertebb vizen úszó növények a tavirózsa fajok, a békaszólló, békatutaj, sulyom és az apró békalencse. Ezek a hálnak menedéket, a tűző napfény elől árnyékot, az apró víziállatoknak életteret adnak, de inkább károsak a haltermelés szempontjából. Látványuk szép (tündérrózsa), de elszaporodva beárnyékolják a vizet, és fény híján akadályozzák a parányi, egyszettű növények szaporodását. A vízfelületnek maximum 10 %-át boríthatják.

A partszegély növényei a leghasznosabbak az ember számára. Gazdasági értékük vitathatatlan, gondoljunk csak a nádra, amely védi a hullámveréstől a partot, borítja a házak fedelét és alapanyaga számos iparág (papír, cellulóz, vegyipar stb.). A vizek partján élő nád, sás, gyékény partvédő szerepe mellett szűrik a vizet, többé-kevésbé megtisztítják a szennyező anyagoktól, és ezenkívül búvóhelyül szolgálnak elsősorban a hálnak – hány álomcsuka, vagy kapitális ponty szakított és menekült el életünkben a nádasban? –, de a többi gerinces állatnak is. A madaraknak (hiszen itt is fészkelnek), hullóknek, kételtűeknek, rókának, vaddisznónak, vidrának, hódnak, farkasnak. Gondoljunk csak Petőfi, Arany, Áprily s mások verseire, s jeles prózairóink sokaságára, akik megénekeltek-megírták a vízi élet, a növény- és állatvilág csodáosságát s hasznosságát az emberi társadalom szempontjából. Itt elsősorban a tanyán, a vidéken élőkre gondolunk. Elődjainkra, akiknek szorosabb kapcsolatuk volt az élő vízi világgal, a természettel. Gondoljunk csak arra, hogy régi halfogás eszközei közül a cége, vejsze, a varsák változatai gyakran készültek nádból, s bizony kenyeret adtak a szegényeknek vidéken. Valamikor még tutaj is készült nádból, s télen a halászok, a víz lefagyása után, egyből nádvágókká váltak, s így nádból lett a kenyér sok gyerekes család asztalára. A történelmi Magyarországon a nádvágó eszközöknek számos hazai, magyar változata alakult ki az idők folyamán. A jellegzetesen magyar vonást a nádvágó pengéjének, karikájának és nyelének a kialakításánál figyelhetjük meg. Hermann Ottó szerint akárcsak sok szerszámot, a nádvágó eszközöket is részben az óhazából hoztuk magunkkal, nyelvünkkel, dalainkkal, szürkemarháinkkal és másokkal.

Hogy is írja le Hermann Ottó a magyar nádas-lapos-vizes világ pákaszát?

A halas vizek életében a vízinövényekre hárul az óriási szerep

„Nappal ezer jel szerint igazodott el, főképp a növények és nyílt vizek után. Jól tudta, hogy a nád, sás, gyékény, a páfrány milyen aljon terem:, ismerte a nádüstököt, a cseretet, a rónavizet:, éles szeme meglátta a sűrű növényzet alján serkedező vízen a vízi lencsét, mely lápkútnak, mélységnek, a takaró növényzet csalékony voltának a jele. Éjjel csillag után igazodott... Csúcsos nád-kunyhóját a rétség és lápok belsejében építette, inkább rakta, hogy könnyen el is vihesse. A hegy nem hegy, inkább szilárd sziget, a melyen a mocsárfűz, a rekettye, néha az eltörpülő nyárfa megvetheti lábát, gyökerét... Legapróbb részletekig tudja a csík, csuka, kárász, a compó, a bobály járását, szokását, ívóhelyét, megfekvését, felszállását, a hal fenéken való járását. Fogott is belőle amennyi éppen kellett...”

A vízinövények a nagy általánosságban helyhez kötöttek. A legtöbb vízen, vízben, vagy víz környékén élő

állat változtatni tudja helyét. A vízben élő halaknak nincs szüksége helyváltoztatás céljából *ajlzata*, viszont a vízben (is) élő állatok a vízen úsznak (sikló), a vízben mozognak (vidra, hód, cickány, pézsmá stb.), a béka a vízen úszó leveleken pihen, napozik, a folyami rák a vízfenéken kóborol, a kagylók járatokat szántanak a vízfenék üledékében, a rovarlárva a vízinövények levelein, szárán araszolnak. A víziállatok jelentős része a víztömegben éli le egész életét, ahol nincs alzat. Nincs is szükségük kapaszkodásra. Az ilyen vízi életformának a szárazföldön nincsen mása. A vízben élő, lebegő szervezetek bajnokai a halak, amelyek közül egyes fajok a vízinövényeket, mint ikraalzatokat használják, de vannak fészekrakók is (háromtűskés pikó), amelyek növényi részekből épített fészkekbe ikráznak.

A víz és a vízben zajló élet és a környezet között kölcsönös kapcsolat van, ezek feltételezik egymást. Nem beszélhetünk a halas vizekben zajló életről, ha nem vizsgáljuk a vizek partját, a környező területet, a klímát stb. A vízi és a szárazföldi élővilág összetételét a környezeti viszonyok határozzák meg, a víz életének a megismerését a környező szárazföld megismerésével kell kezdeni, hiszen azok szorosan összefüggnek.

Ahol víz van, ott élet is van. Vigyázzunk tehát rá! Mi horgászok is tehetünk azért, hogy vizeink tiszták maradjanak, s abban a halak is jól érezzék magukat, szaporodjanak számban és súlyban. S ezt elősegíthetjük telepítéssel, megőréssel, óvással, gondoskodással. Ahol jó víz van, ott hal is van, módosítva az előbbi immár klaszikus mondást.

KóZé

A víz és a vízben zajló élet és a környezet között kölcsönös kapcsolat van

CarpLight úszók

minőség, megbízhatóság, CarpLight

- wagglers
- sliders
- carp
- bream
- competition

...a teljes kínálat megtalálható weboldalunkon:

www.carp-light.hu

Műlegyes süllőzés

A tikasztó napsugarak ismét végigperzseltek a prérin, pedig a narancsszínű kiégett talajon kívül már semmi nem állt az útjukba, ami kicsit is enyhítené erejüket. Nyugat-Kanada fele már vagy hat hónapja nem látott egy csepp esőt sem, szinte teljesen kiszáradt minden. Brit-Kolumbiában minden felé erdőtüzek égtek, az albertai, saskhacewan-i és manitoba-i farmerek tehetetlenül nézték termőföldjeik pusztulását.

Az Assessipi folyó irányába tekintettem, amely olyan lustán kígyózott a végtelen pusztaságban, mintha nem is lenne benne élet. A folyót egyre több helyen fojtogatta a rohamosan szaporodó vízinövényzet. Csak a gát alatti részen, ahonnan a folyó nagy erővel zúdult alá, ott látható egy kis élet benne. Csak a partmenti hatalmas védőkővezet árulkodott a hajdani, jobb idők

vol eső, északi vidékén. Na de, hogy süllőt...? Jómagam süllőt nem fogtam, már több mint húsz éve. Jó volt visszaemlékezni a húsz évvel ezelőtt történetekre....

..... A Duna menti Tulcean az első egyetemi éveink végén, de az elkerülhetetlen nyári gyakorlat elején járunk. Június ellenére, a parton ülve egy meglepően tiszta vizű Duna tárult elém. Ott ültem és bámultam a folyam túlsó partján az egykori Óceáni Halászati Társaság rakpartján állomásozó halászhajókat. A dolgok állása szerint négy év múlva majd nekem is ott kell dolgoznom. Abban a pillanatban azonban jobb dolgom is volt az ábrándozásnál. Mutató ujjamon a horgászsinórral, és a botom nyeléhez rögzített piskótaszerű zsinórtároló dobbal vártam a balinok támadását. Egyelőre még túlságosan távol raboltak. Zsolt barátom, a híres beszercei paducozó, hitetlenkedve nézte az eseményeket. Vajon miért nem bízik bennem? Hiszen mindketten

A vízszint két métert csökkent

magas vízállásairól, ami mostanra két métert is csökkent. Az utasítások szerint ezt a helyet jelölték meg gyakorló pályának, a folyóvízi legyezőverseny megmérettetése előtt. Az esemény történelmi pillanat volt, hiszen Kanada első legyező bajnokságának részét képezte. A rendezők elmondása szerint, (akiket látszólag lehangolt az aszály sújtotta vidék látványa), a folyóban csuka és süllő is fogható. Ezek a fajok pedig pontozva lesznek a versenyen élesben, amelyet a Shell folyón rendeznek meg a következő napokban. Letelepédtem egy sima, forró kőre és érdeklődve figyeltem a résztvevők fáradozását. Senki nem fogott semmit. A múlt évben magam is csukáztam léggel, Brit-Kolumbia tá-

Erdélyből jöttünk, onnan számúztak (természetesen nemes szándékkal), erre a távol eső regáti egyetemre. Aztán a horgászat iránti szenvedélyünk, és visszahúzódo csendes jellemünk összekovácsolt minket.

Hirtelen egy balin rablást láttam, úgy 50 méteren belül! Azonnal fel is sírt a bothoz rögzített „piskóta”, amint a kétkezes dobást végrehajtottam. A Szamoson és a Maroson töltött hosszú évek fáradtságos „pergetései”, valóságos dobógépezetté fejlesztettek. Még a vizet sem érte el a műcsalim, amikor gyorsan elkezdtem bevontatni. A támadást követő robbanás és erő nem értek váratlanul, hozzá voltam már szokva. A csali fark részén lévő hármás- és az elül-

ső részén lévő dupla horog is jól ült a ragadozó kemény pofájában, szótlanul álló barátom döbbenetére. Olyan előadás vette kezdetét akkor, amilyenre azóta sem volt több példa, pedig még tíz évig pergettem szakadatlan, míg meg nem vettem az első legyezőbotomat. Hét balin került terítékre, melyek közül három darab közel három kilót nyomott. A barátom segítette partra őket, lelkesen gázolva bele a partmenti sekély vízbe. Az esti szürkületben az utolsó előtti fogásnál Zsolt kicsit habozva így szól: Te, ez harcsa! Harcsát fogtál?! Nem volt nagy, csak három kilogramm körüli volt, de nem tudtuk megérteni, hogyan kaphatta el a víz tükrén vontatott villantómat. Mire besötétedett, a harcsát egy másik hal követte. Barátom ismét töprengett egy kicsit, mielőtt kimondta volna azt, amit én sem hittem első hallásra: Ez süllő! Repdestem az örömtől, ugyanis életem első süllője volt!

Néhány nappal később egy héttagú csoporttársakból álló „vérszomjas” csapat jelent meg a Duna partján. A balinok persze eltűntek. A Dunát erős szél keltette hullámok fodrozták, mi pedig a nyári vizsgaidőszaktól sápadt arccal álltunk ellen neki. Mintha ez sem volna elég, egy öntelt „iparos” éppen akkor közeledett felém, amikor dobni próbáltam és fokozatosan emelkedő hanggal, vigyázva arra, hogy szavát egész Dobrudzsa hallja meg, odabökte a kérdést: Úristen, fogtál te valaha ezzel a tákolmánnyal valamit? A dobás pillanatában elvesztettem egyensúlyomat és a lefutó zsinór kiszabadult az irányításom alól. Egy felkelő szélhullám magával ragadta a kanalat, amely folyással szemben a part mellett két méterre landolt. Gyorsan elkezdtem bevontatni, hogy elkerüljem a beakadást. A műcsali azonban hirtelen elakadt valamiben és az orsó továbbra is adta a zsinórt, miközben én üresben csévélttem. Egy pillanatra megálltam, hogy megbizonyosodjak a történekről, amikor a zsinór hirtelen elindult a mély felé. Ez volt az én győzelmi pillanatom! Aztán Zsolt barátom kiemelte azt a két kiló körüli süllőt, ami akkor számomra óriásnak tűnt, megdöbbenett kollégáim hitetlenkedő tekintete előtt. Ezután odafordultam ahhoz a nagyképű alakhoz, aki még mindig a hátamnál állt, kérdezvén: Látja uram, hogy lehet vele fogni is? Leesett állal és tipikus arroganciával mormolt valami érthetlent, majd tovább állt. Kollégáim is fogtak néhány apró süllőt halszelettel, majd a napot dobrodzsaiba fojtott sült hallal zártuk. Azóta sem fogtam egyetlen süllőt sem.

Műlegyes süllőzésről szóló cikket nem nagyon lehet találni a szaksajtóban. Böngészésem során, az egyik cég honlapján ráakadtam egy cikkre, amelyben azt olvastam, hogy süllyedő zsinórral és „fehér pióca” léggel

Kanada első legyező bajnokságában szerepet kapott a walleye is

lehet legyezni süllőre. A 7-es G-Loomis GLX bot megfelelőnek tűnt, a szintén 7-es Cortland WF enyhén süllyedő végű, színtelen zsinórral szerelve. Semmi kedvem nem volt nehéz zsinórral horgászni, annál is inkább, mert nem ismertem a folyó mélységeit. A legyes dobozomban tartogatok két darab fehér nyúlzsőrből kötött pióca imitációt, egyet felkötöttem, majd kinéztem magamnak egy jónak tűnő helyet a gát alatti kifolyótól úgy 50-60 méterre. A part mentén végig hatalmas kövek törték meg a víz folyását. Mellesleg élvezhettem a három méteres bot nyújtotta jó dobási feltételeket. A kis pióca, a másik parttól egy méterre, lágyan esett a vízre. Versenytársaim közül senki nem dobott el odáig. A folyó közepe táján két kő emelkedett ki a vízből, melyeket kitűnő búvóhelynek véltem. Innen is jött az első hal, amely rövid küzdelem után megmenekült. A valamivel fölöttem lévő horgász tett egy csodálkozó mozdulatot, majd értetlenül mosolygott. A másodnak már nem volt ekkora szerencséje. Miközben a halat megfeszült zsinórral a sodrásban tartottam, szemem sarkából észrevettem Szabó Janit. Őt már régebről ismertem. Odakiáltottam és megkértem, hogy hozza ide a fényképezőgépet, mert szükségem volt néhány képre. Rávettem a süllőt, hogy ugorjon néhányat szákolás előtt. Jani a géppel a kezében résen is volt és lekaptott néhány jó mozdulatot, majd megkerülve a gátat átsétált a szemközti oldalra. A túlsó part mindig ígéretesebb, vagy nem igaz? Lecseréltem a csalimat. Nem szerettem volna elveszíteni, hiszen jött rá már két süllő is. Kinyitottam a legyes dobozt és keresgéltem. Csukás legyek voltak benne, különböző imitációk, különböző színekben, aztán néhány „non-figuratív” légy, ami semmire sem hasonlított. Egy fúrge csele imitáció mellett döntöttem, amely epoxinnal borított fehér testből és fehér marabú-toll farokból volt kiképezve. Nem voltam biztos benne, hogy lehetek-e eredményes vele egy versenyen is, ezért bátran kötöttem fel, nem tartva attól, hogy beszakadhat. Mindig merőlegesen, a túlsó part fele dobáltam, mérsékelten, sőt néha lassan von-

Janinak is sikerült fognia

atva be a legyet, főleg ott ahol erős sodrásba akadtam. A kapások nagyon finomak voltak, könnyedén el lehetett hibázni de meglehetősen gyakoriak voltak. Mindkét oldalról sikertelen horgászoktól fedezve, egymás után szedtem ki a süllőket. Jani a túlpartról, az ég felé emelt kezekkel így kiáltott: - „Mivel dobálsz tel!” Néhány méterre mellé dobtam, mire nevetésben tört ki- „Láttam!” -mondta. A süllők valósággal egymást verték le, hogy a legyemet elkaphassák. Közben egy idősebb szemlélődő úr képeket készített. Megkértem vegye át az én gépemet is, mert nem hagyhattam ki néhány jól sikerült fotó lehetőségét, ha már a halakat mind visszaengedtem. A fölöttem álló horgász lenyűgözve jött oda hozzám, érdeklődve, hogy mivel horgászom. Akkor még nem sejtettem, hogy a közeledő versenyen résztvevő egyik csapattársam áll velem szemben. Soha nem látott még ilyen imitációt. Új-Foundland-on ahonnan érkezett csak atlanti lazacra és pisztrángra horgásznak. Egy figyelmetlen dobást követően beakadt a legyem a mögöttem heverésző kövek közé. Amikor hátra indultam, hogy kiszabadítsam, akkor döbbentem rá, hogy

kb. 25 főből álló közönség figyelt a hátnál. Azonnal meg álljt parancsoltam, hiszen megbizonyosodtam, hogy hal is van és fogni is lehet őket. Szétszedtem a botomat, összepakoltam és gépemmel, na meg a 300 mm-es objektívvel egy part menti kövön ültem le, helyzetre várva. Közben Jani is fogott egy süllőt és átkiáltott magyarul, hogy készítsek róla is egy képet. Meg is jegyeztem neki, hogy az általunk beszélt nyelvel kapcsolatban sokaknak adhatunk vita témát. A gát közelében egy tiszteletre méltó hallal küzdött egy legyes horgász. Feltűnt, hogy anélkül engedte el a halat, hogy kiemelte volna a vízből. Később mondta, hogy még mielőtt megszákolta volna kiszabadult, és hogy ponty volt. Az is kiderült, hogy ő is egyike volt a jövődöbéli csapattársaimnak.

A partot mikrofonos riporterek és kamerások lepték el. Kanadaiak is voltak köztük, a CBC-től, de amerikaiak is. A tavak, amelyeken rövidesen kezdetét vette a verseny, azok ismerősebbek voltak az amerikai horgászok számára. Végül is, én is minden információt, ami a neten volt a tavakról, amerikai oldalakról szereztem. A média figyelmének középpontjában a házigazda csapat, a Manicoba csapata állt, melynek tagjai valóságos karriert futottak be a horgászatban. Gyakorlott, horgászatban jártas idegenvezetők voltak és horgászboltokat is működtettek. A verseny kezdete előtt bizakodónak és fontoskodónak tündek. Aztán láttam horgászni őket..... Végül pedig az nevet a végén, aki a kamerák előtt nevet! Nem így van?

Kerekes József

A kapások nagyon finomak voltak, könnyedén el lehetett hibázni őket, de azért nekem sikerült

ANNA-TÓ

<https://annato.hu/>

+36-30/58 48 742, +36-20/62 15 815

GYERE EL HOZZÁNK ÉS

ISMERJ MEG EGY CSODÁLATOS HELYET!

SZÁLLÁS

HORGÁSZAT

WELLNESS

LÖVÉSZET

 Azonnal foglalok

Folyóvízi kosár, hajlítható drót lábakkal!

CRAB FEEDER

**A TERMÉKET
KERESSÉK
A VISZONTELADÓI
HORGÁSZBOLTOKBAN!**

www.deakyfishing.hu

A facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/deakyfishing>

A viszonteladók linkje: <https://deakyfishing.hu/viszonteladok>

Tavaszcra felkészülni

Sütkérező pontyok a tavaszi napsütésben

Megérkezett a tavasz! A tapasztalatokkal felvértezettek jól tudják, mit, hol és mivel csábítsanak horogra, de vannak, akiknek elkél a segítség, ha sikerekre áhítoznak.

A veremelő helyet első ízben elhagyó halak még nem portyáznak nagy távolságra, ugyan megállíthatatlan a felmelegedés, egyelőre „biztonságos” távolságig merészkednek élelembeszerező útjaikon. A horgászszközök kiválasztásakor előre ügyeljünk az óvatos kapásokra, finom szereléssel, kis csalival próbálkozunk.

A bojlizás szerelmesei is remélhetik a sikert, ha elkapják a fonalat. Az első hallásra keménynek tűnő módszer lehetőséget nyújt az év eleji pontyok leküzdésére, sokszor kapitális példányon is. A felkínálandó csali megalkotásakor az arra irányuló keresletet kell figyelembe venni. Ugyan még nem készült interjú halakkal, a sokat emlegetett természeti törvények helyes irányba kalauzolják a recept-túrázókat. Adott, egy még vegetáló vízi világ. Az állati és növényi eredetű planktonok száma elenyésző, a lárvák java is rejtékén lapul. A ragadozók megtalálják áldozataikat, de a vegyes táplálékban élő nehéz napokat élnek. A téli tartalékot képző zsírréteget már rég felélték, és ha hosszú volt a nélkülözés, az izomzatot alkotó fehérjék egy része is elégett a túlélés érdekében. Minimálisra csökkent a vitaminok, ásványi anyagok és nyomelemek szintje, elodázhatatlan ezek mielőbbi pótlása. A közelgő szaporodási ciklus is rendkívüli kihívást jelent, néhány héten belül fel kell erősödni az örökítéshez, a veremelési betegség leküzdéséről nem is beszélve. A természet persze mindig teszi a dolgát, és

a legzordabb körülmények között is akadnak túlélők, de egyesek rászorultságuk okán könnyebben megfeledkeznek az óvatosságról. Nézzük hát, mitől döglök a légy!

Első és legfontosabb az azonnal hozzáférhető, energia bevitel. A jótékony energia cukrok formájában jelenik meg a boszorkánykonyhában. Cukróz, fruktóz, maltóz, laktóz a legelterjedtebb beviteli lehetőség. A keményítő és a cellulóz csak másodlagos energiaforrás, átalakításához a szervezetben egy bonyolult folyamatnak kell végbemennie, ami alacsony hőmérsékleten igen csak problémás, ráadásul csak az amur képes erre. A fehérjebombákból nem épül be számottevő

hányad, s a puhatestű csalik is inkább csak energiát jelentenek kora tavasszal. A fehérjék építő kövei az aminosavak, melyek némelyike fontos szerephez jut. Ne felejtjük el, hogy az emésztésért felelős enzimek is fehérjék, előállításukhoz alapanyag bevitelre van szükség. A Liebig-féle minimum törvény rámutat az esszenciális aminosavak hasznosulására. Az elmélet alapja az építésben résztvevő alapanyagok összhangját célozza. 30 m³ malter mellé kevés 5 db téglát egy lakóház építéséhez, és ez hasonlóan van az élő szervezetek esetében is. Legfontosabb a lizin, majd a metionin és a cisztein, aztán a triptofán és a treonin. Takarmányozási szempontból célszerű a lizint egy egységnek tekinteni és a többi anyag mennyiségét a lizinéhez mérten, százalékban kifejezni. Konkrétan kb. 1 g lizin bekeverése ajánlott egy kg szárazanyagba és emellé metionin és cisztein kétharmad-egy harmad arányú keverékéből 50 %, a triptofánból 15 % és a treoninból 60 %.

A bekevert tavaszi zsírtartalom szorítkozzon telítetlen zsírsavakra

Az amúgy is megnyilvánuló táplálkozási szándékot három módon pörgethetjük fel. Az első, a különböző illat- és íz anyagok étvágygerjesztő hatása, a második a táplálékba kevert fűszerek és egyéb étvágyfokozó, bélműködést és elválasztást serkentő aperitifek használata. Előbbiek jótékony hatása kizárólag a fogyasztás után mutatkozik meg, mint ahogy a harmadik módszer is, ami a reflexszerű evést célozza az agyalon elinduló inger segítségével. Ez utóbbi étvágygerjesztők a betain és a kolin. Az adagolás 2-8 g. A töménység függvényében betainból, illetve kevesebb kolinból, irritáló kémhatása miatt. A bekevert tavaszi zsírtartalom szorítkozzon telítetlen zsírsavakra. Megteszi 0,5-1 dl olíva olaj vagy halolaj, de számítani kell az olajok aroma lefojtó hatására is. Utóbbiak segítik egyes vitaminok oldódását, az agyműködést és javítják az élelem energia koncentrációját. A jó anyag elkészítése emberi élelmezésre szánt, tartósítószer-mentes alapanyagokból javasolt. Nem érdemes túlzásba esni, de főzési veszteséggel feltétlenül kalkuláljunk. A legrosszabb, tojással készülő bojlík is nagyobb sikert hoznak, mint az állomány-javítós, ragasztós golyók.

Különös figyelmet érdemel az A, D, E, K vitaminok mennyiségének pontos meghatározása, említett zsírban oldódó vitaminok akár mérgezőek is lehetnek. Bát-

A bojlizás szerelmesei is remélhetik a kora tavaszi sikert, ha elkapják a fonalat

ran használjunk állati eredetű összetevőket, amennyiben pontyra vadászunk. A vegyes étrend kiszélesíti az amurt, így jobban tervezhető a fogási eredmény is. A már megkomponált etetőanyag kizárólag por formájában és szárazon tartható el huzamosabb ideig. A dohosodás, penész, rothadás és avasodás sok munkát és pénzt kúszhat le, ha nem járunk el körültekintően a tárolás során. Nagy mennyiség bekeverése nem indokolt, hisz érdemes tavaszi, nyári majd őszi mixekben gondolkodnunk a siker érdekében.

Ne feledjétek, a bojlí nem csupán protein golyó!

-zsolti

DNS BAITs

természetesen egyedül

CHILI PEACH

A Chili Peach párolt bojlí egy igazi nagyhalas szénhidrátos beltartalmú csali, mely nem tartalmaz hallisztet.

Bizonyos időszakokban, de legfőképpen nyáron vizeinkben bődületes mennyiségű természetes táplálék található meg a halak számára, mint például rovarok, tubifex, szúnyoglárva, planktonok, vízibolha, apró rákok, kagylók, csigák stb... Ezen élőlények is ilyenkor szaporodnak, ezért túlteng a táplálék a vízben. Nehéz vagy egy-

általán nem bírjuk ilyen időszakban táplálkozásra bírni a halakat hasonló felépítésű, íz világú csalikkal. Hiába olyan fogós tavasszal, ilyenkor már nem, vagy csak alig értékeli ilyen irányzatú csalijainkat a célhalak, mert már nincs szükségük további fehérje forrásra. A növényi örleményekből készült csalink, bojlínk tud ilyen időszakokban eredményes lenni.

A **Chili Peach** azaz Csili Barack **hallisztmentes bojlínkat kifejezetten az ilyen időszakokra fejlesztettük ki**, és ezen időszakokra ajánljuk elsősorban. A benne levő cukrok, és növényi összetevők megfelelő tápanyagforrást biztosítanak a halak számára, amit ekkor ebben az időszakban eredményesebben tudunk használni. Keményített állaga miatt az apró halak nem tudják faragni. A hozzáadott csípős Csili paprika örlemény is segíti

távol tartani a falánk apró halakat ezen felül egy kellemes színt, és fűszeres háttérrel biztosítja a csalinak. Összetételét tekintve, gondos odafigyeléssel válogatott minőségi növényi alapanyagokból áll össze ez a remek csali, melyhez a Feedstimulant étvágy-fokozóját adtuk.

Hosszabb horgásztúrákhoz ajánljuk a Chili Peach párolt bojlít. Elérhető kínálatunkban 24 mm, és 30 mm-es változatban.

Köszönjük a bizalmat!

A Pinka pisztrángjai

pisztránghorgászat

Az őshonos sebes

Ha rossz napom van, vagy fáradtabb vagyok, elég csak pár pillanatig kedvenc folyócskámra és annak kincseire gondolnom, máris jobb lesz a kedvem. Ez a változatos kis alpesi patak és piros pettyes halai már nagyon sok élményt és örömet szereztek nekem.

Amíg Laci barátom tanyáján el nem töltöttem egy emlékezetes horgászhetet addig nem is gondoltam, hogy határainkon belül létezik ilyen víz, amelyben pisztrángok is élnek. A későbbi horgászataim során úsztatás közben és pergetéskor akadtak horogra elvétve pisztrángok, de az utóbbi években már kimondottan csak

legyezve horgászom rájuk. Egy valamit szeretnék mindenki számára világossá tenni, ami nem más, mint az, hogy több vasi patakban őshonos faj volt a pisztráng mindig is. Valamikor régen sok-sok évvel ezelőtt, mikor még nem voltak szabályozások és a vízimalmok sem működtek ezen a patakon, halak már akkor is éltek benne. Az idők folyamán a modern korunk változásai kihatottak ezekre a vizekre is. A pisztrángok és egyéb halak állománya szerencsére jól alkalmazkodott a mindenkori változásokhoz. A vízimalmok feletti duzzasztások nem éppen kedvelt tartózkodási helyei a pisztrángoknak, de a malmok alatti lezúduló oxigénnel dúsuló víz és a malommedencéből kifolyó gyorsabb szakaszok viszont ideális élőhelyei ezeknek a halaknak.

A megfelelő oxigéntartalom és táplálékban bővelkedő nyáron is hűvös és tiszta víz jó élettérnek bizonyul a pisztrángoknak. A kicsi ivadék méretű halaktól egészen az egy-két kilós példányokig lehetett találkozni velük. A nagyobb kapitálisabbnak mondható egyedek rendszerint általában meglepetésszerűen szoktak horogra akadni, vagy éppen köszönés nélkül távozni. A telepítésekkel némiképpen időről időre növelni lehetett ezeknek a halaknak az egyedszámát, de a pisztráng mohósága és sok más szokásos a horgász kultúránk negatív dolgai miatt ez mindig csak bizonyos ideig tartott. Mégis, akik szántak egy kicsivel több időt ezeknek a nemes halaknak a megismerésére, azok egyre gyakrabban csodálhattak meg egy-egy szebb példányt közelebről. Most az utóbbi időkben viszont teljesen megváltoztak a körülmények, mégpedig nagyon jó irányba. Átfogó program indult be a pisztráng horgászatával kapcsolatban. A rendszeres telepítéseknek köszönhetően mindenki számára szembetűnő a változás a fogható halak számát és méretét illetően. Mivel csak méretes halakat telepítenek a horgász élmény is garantáltabb. A halórzés is kiemelkedőnek mondható, ami nagyon lényeges szempont ennél a víznél. Mert a halat nem elég telepíteni meg is kell védeni azoktól, akik nem tisztelik a szabályokat, és következetesen nem tartják be azokat.

Sok horgászt rabul ejt ennek a kis folyócskának a varázsa, környezete, felújított vízimalmjai, de legfőképpen pisztrángjai. Én a vízben gyalogolva keresem és kergetem legszívesebben őket. Már messziről látom egy-egy példány táplálkozását, mikor a víztetejéről lelopnak egy sodródó rovar. A modern szemüvegeknek köszönhetően látni lehet, hol úsznak szinte egyhelyben állva ezek a halak, és hogy fordulnak utána a felkínált műlégnyeknek, majd akasztás után gyors bukfeneket produkálva vad kirohanásokkal próbálnak megszabadulni a jó falatnak vélt valamitől. Aztán pihegve mégis

megadják magukat, ekkor lehet igazán gyönyörködni bennük pár pillanatig.

A vad őshonos állomány egyedei az oldalukon több sorban sötétpiros pettyekkel díszítettek, míg a frissen telepítettek narancssárga pettyekkel színezettek, ami esetükben elsősorban a táplálkozással függ össze, de az ő színük is idővel megváltozik, ha már elég természetes táplálékot fogyasztanak el. A pisztrángokat zsákmányolni kívánó horgászok elégedettek lehetnek, hogyha idelátogatnak. Sokan vannak, akik hagyományos módszerekkel, valamilyen élő csalival próbálnak. Pergetve is sokan kergetik ezeket a halakat, főleg apró körforgókkal és kisebb wobblerekkel. Szerencsére egyre több legyezőhorgász is ellátogat erre a vízre a pisztrángok miatt. Ők az utóbbi időkben a Viszlói-patak kiszáradása után a környező országokba jártak ezekért a halakért. Most pedig akik már hallottak és legyeztek ezen a vízen mindannyian elégedetten, és egységesen állapították meg, hogy a legyezők már itthon is hodolhatnak szenvedélyüknek, ha pisztrángra szeretnének horgászni.

Legyezés a Pinkán

A Pinka több helyen határfolyó, aztán tesz egy kanyart Ausztriában, majd újra nálunk folytatja útját. Ez azért lényeges, mert a szomszédaink is telepítenek pisztrángokat rendszeresen, viszont a túlsó parton csak elvétve lehet horgászt látni. Így az általuk telepített halak is növelik a pisztrángok létszámát. Az osztrák részekben háborítatlanul élhetnek és szaporodhatnak ezek a pettyes halai a Pinkának, majd kis kirándulást téve örvendeztethetnek meg egy-egy horgászt a hazai részekben.

Az elmúlt években hallottam helyi horgászoktól három kiló feletti példány fogásáról is. De Laci tanyájának falán is volt több másfél és két kiló közötti pisztrángfej kireparálva. A lényeg, hogy a pisztrángok jó élőhelyet találnak ebben a patakban. A sekély kavicsos részek, az alámosott mélyebb kanyarok, nagyobb kövek mögötti helyek a bedőlt fák vagy vízre hajló bokrok és kavicspadok mögötti húzós víz mind jó tartózkodási helyei

A Pinka kincse

a pisztrángoknak. Vannak, akik a duzzasztott malmok feletti szakaszokon a mélyebb vizekben is eredményesen próbálkoznak, hiszen a malmok alatti lezúduló vízben rendszerint látni lehet felfelé igyekvő halakat. Számomra talán legemlékezetesebbek a kora hajnalok, amikor egymás után szedegetnek számolatlanul a halak. Jól látni ahogy komótosan ráfordulnak a felkínált szárazlégyre. De nagyobb példányokat is lehet látni miközben vehemensen ráabolnak egy kisebb domira vagy sujtásos küszre.

Az igazán kicsi ivadékok is mutatják magukat táplálkozás közben, mégpedig úgy, hogy gyorsan felúsznak a sodródó táplálékhoz, majd visszafordulnak egy gyors jellegzetes vibráló mozdulattal, aztán a fenékre visszaúszva várják a következő falatot. Számomra ők képviselik a jövőt. Igaz csak kisebb százalékukból lesz kifejlett termetesebb sebes pisztráng, de ők lesznek azok, akik mindentől és mindenkitől függetlenül tovább fogják képviselni ennek a pataknek a pisztráng állományát, hogy aztán minden évben november, december környékén elvégezzék dolgukat, vagyis ívásukkal gondoskodjanak a jövő nemzedékeiről. Szerencsére az ívási időszakot tilalommal védik, és az ívó helyeket is háborítatlanul hagyják.

Remélem, egyre több idelátogató horgász lesz, aki nemcsak megszereti, de tisztelni és becsülni is fogja ezeket a gyönyörű lakóit ennek a pataknek! A környező országok bővelkednek jobbnál jobb pisztrángos vizekkel, de ne feledjük el, náluk a szabályokat nem csak betartatják, hanem a horgá-

szok is teljes természetességgel betartják! Ez egy nagyon lényeges dolog. Félre ne értse senki, mert semmi gond nincs azzal, ha valaki haza viszi és otthon elfogyasztja a megengedett kifogható méretű és darab számú halat. Lényeg, ha a megfogott halak döntő többségét kíméletesen visszahelyezzük éltető elemébe, akkor azok ott tovább élhetnek és másoknak is örömet szerezhetnek horgászat közben. Ha sokan így teszünk, az elkövetkező időkben egyre több és nagyobb kapitálisabb méretű pisztrángot zsákmányolhat bárki, aki idelátogat. Korábban ez nem így működött, de bízom benne, a jövőben ez másként lesz.

Feleségem és fiam is gyakran jön velem horgászni a Pinkára, ők is egyre megszállottabban kergetik ennek a pataknek a halait. A fiam már a saját maga által kötött legyekkel próbálja kapásra ingerelni a halakat. Jó látni elégedett arcukat egy-egy pisztráng megfogása után. Mikor hárman horgászunk és gyalogolunk a vízben fél szemmel mindig őket figyelem, hogy is lesznek egyre nagyobb megszállottjai a pisztránghorgászatnak. Miközben legyező botomat tartom a kezemben, és egy halat fásasztok, mindig arra gondolok: jó hogy van egy Pinkánk, amelyben pisztrángok élnek!

M.T.

Pisztráng fásasztás

TÁSKÁK

KIT BOX XL

44.995 Ft

RBS BOX

48.990 Ft

RBS KIT BOX XL

59.895 Ft

ROLLER BAG XL

38.996 Ft

azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

**BEVEZETŐ
AKCIÓ**

**KLIKK
IDE!**

HYDRA csőgumi több átmérő kivitelben, 5 m hosszúsággal.

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

HYDRA SOLID FUSION gumi

**BEVEZETŐ
AKCIÓ**

- 1,06 mm
- 1,26 mm
- 1,42 mm
- 1,66 mm
- 1,84 mm
- 2,15 mm
- 2,30 mm
- 2,42 mm
- 2,72 mm
- 2,85 mm
- 3,05 mm

HYDRA TOP GUM FLUO gumi

**BEVEZETŐ
AKCIÓ**

- 0,68mm - lime zöld
- 0,76mm - narancs
- 0,88mm - kék
- 0,95mm - magenta
- 1,06mm - sárga
- 1,13mm - pink
- 1,20mm - fekete
- 1,40mm - világos sárga
- 1,60mm - piros
- 1,80mm - zöld
- 2,10mm - ég kék

Újonna kifejlesztett hibrid gumipasztából készült, melynek köszönhetően rendkívül kopásálló és ellenáll az UV sugárzás okozta károknak.

Dupla latex rétegből készült fluoreszkáló gumi. A külső réteg felelős a tartósságáért és erősségéért, illetve az egyenletes sima felületért. A belső réteg pedig az ütközés csillapításáért felelős.